

DE STER

89STE JAARGANG NUMMER 12 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN DECEMBER 1989

December 1989
89ste jaargang
Nummer 12

Eerste Presidium:

Erza Taft Benson
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson

Raad der Twaalf:

Howard W. Hunter, Boyd K. Packer, Marvin J. Ashton,
L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott
Adviseurs: Rex D. Pinegar, Gene R. Cook,
William R. Bradford, Francis M. Gibbons,
Jeffrey R. Holland

Redacteur: Rex D. Pinegar

Director of Church Magazines: Thomas L. Peterson

International Magazines:

Zakelijk redacteur: Brian K. Kelly
Adjunct-redacteur: David Mitchell
Assistent-redacteur: Ann Laemmlen
Assistent-redacteur De Kinderster: DeAnne Walker
Art-director: M. Masato Kawasaki
Vormgeving: Sharrl Cook

DE STER

Vertaling, nieuwsredactie en administratie:

Nieuwsredacteur: J. P. van Oudheusden
Assistent: M. P. Jongkees
Kerkelijk Vertaalbureau
Postbus 224
NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 0 (031) 3402-40260

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage,
Industriestrasse 21, Postfach 1549,
D-6382 Friedrichsdorf 1
Telefoon: 06172/71 03 34

© 1989 by Corporation of the President of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Alle rechten voorbehouden

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de
Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in
het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans,
Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees,
Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de
twee maanden in het Indonesisch, Tahitiaans en Thai;
en eens per kwartaal in het Jslands.

Informatie voor abonnees in de V. S.:

DE STER (ISSN 1044-3401) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. Second-class postage
paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price \$ 10.00 a
year. \$ 1.00 per single copy. Thirty days notice required
for change of address. When ordering a change, include
address label from a recent issue; changes cannot be
made unless both the old address and the new are
included. Send USA and Canadian subscriptions and
queries to Church Magazines, 50 East North Temple
Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of
America. Subscription information telephone number
801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to DE STER at 50
East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150,
United States of America.

Jaarabonnement:

Nederland: f 30,00
België: Bfr. 520,00
USA/Canada: US \$ 10,00
Andere landen (per zeepost):
cheque in tegenwaarde van f 32,00

Het abonnement kan elk gewenst moment ingaan en
wordt automatisch verlengd, tenzij twee maanden voor
vervaldatum schriftelijk is opgezegd. Opgave van een
nieuw abonnement te richten aan de administratie;
wacht met betalen tot u een acceptgiro ontvangt.

Verschijnt twaalf maal per jaar

Printed by Friedrichsdorf Printing Center
Federal Republic of Germany
PBMA8912DU

DE STER

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.
De in deze publikatie afgedrukte artikelen werden overgenomen uit de tijdschriften 'Ensign', 'New Era' en 'Friend'.

Inhoudsopgave

- 1 Kerstboodschap van het Eerste Presidium
- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUUM:
'Ziet toe, dat gij het aan niemand zegt', *President Thomas S. Monson*
- 8 Wij getuigen eveneens, *Algemene autoriteiten*
- 15 ZHV-HUISBEZOEKBOODSCHAP:
Waardig om de tempel binnen te gaan
- 16 Vrede tijdens de oorlog, *Robert K. Hillman*
- 18 In wijsheid en orde, *Ouderling Dallin H. Oaks*
- 24 MORMOONSE BOODSCHAP:
Verblijdt u met mij
- 25 Geen gewoon kind, *Barbara Smith*
- 28 Kerstmis met de profeet Joseph, *Larry C. Porter*
- 38 Een mus in de Tabernakel, *Ronald D. John*
- 46 Ik heb een profeet ontmoet, *Carla Sansom*

VOOR DE JONGEREN

- 34 VRAAG EN ANTWOORD:
Omgaan met niet-leden
- 40 JONGE-VROUWENVIERING:
Uitdaging tot groetheid
'Wij hebben jullie lief', *President Erza Taft Benson*
'Sta voor waarheid', *President Arath G. Kapp*
- 45 Mijn eerste deur, *Robert F. Ilex*
- 49 Een belangrijke tekst, *Elizabeth Cottrell*

De Kinderster

- 2 Een nieuwe ster, *Dora D. Flack*
- 5 Uitspraken van de profeet Joseph Smith
- 6 DE PARTICIPATIEPERIODE:
Getuig van Jezus Christus, *Pat Graham*
- 8 VEEL PLEZIER:
Rich Latta en Ruth Iman

Op de omslag: 'De aanbidding van de wijzen uit het Oosten',
van Quentin L. Massys; Het Metropolitan Museum of Art,
John Stewart Kennedy Fund, 1911.

KERSTBOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIDIUM

Wij verheugen ons met u in deze tijd van het jaar, nu het gehele christendom de geboorte van onze Heiland, Jezus Christus, viert.

De beloofde tekenen die die heilige nacht in de hemel verschenen, staan zowel in het Boek van Mormon als in de Bijbel beschreven. Eenvoudige herders die in de buurt van Betlehem de wacht hielden over hun kudde, waren onder de eersten die van de geboorte van de Heiland hoorden. Een engel zei tegen hen: 'Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen. U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David (. . .) En plotseling was er bij de engel een grote hemelse legermacht, die God loofde, zeggende: Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens' (Luc 2:10-14).

De belangrijkste zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is het zoeken naar de nederigen en de reinen van hart en aan hen 'grote blijdschap' te verkondigen, namelijk het evangelie van Jezus Christus. Zijn evangelie is onze enige hoop voor vrede op aarde bij mensen des welbehagens. Wij hopen dat wij onszelf in deze kersttijd opnieuw zullen toewijden om het evangelie thuis beter na te leven en onze broeders en zusters waar ook ter wereld deelgenoot te maken van het evangelie.

Wij hebben u lief en waarderen u, en wij wensen u en de uwen een vreugdevol kerstfeest en een nieuw jaar vol gezondheid en vreugde.

Het Eerste Presidium

'ZIET TOE, DAT GIJ HET AAN NIEMAND ZEGT'

Liefdevol dienstbetoon, dat in anonimiteit wordt
verleend, mag voor de mensen verborgen blijven –
maar de gift en de gever zijn bekend bij God.

President Thomas S. Monson
Tweede Raadgever in het Eerste Presidium

En tijd geleden liep ik naar de receptie van een groot ziekenhuis om het kamernummer te vragen van de patiënt die ik wilde bezoeken. Zoals dat in die tijd bij nagenoeg alle ziekenhuizen het geval was, was men ook in dit ziekenhuis met uitbreidingswerkzaamheden bezig. Op de achterwand van de receptie was een prachtige gedenkplaat aangebracht waarop een woord van dank stond gegraveerd aan de donateurs die de uitbreiding mogelijk hadden gemaakt. De naam van elke donateur die 100000 dollar had bijgedragen, stond met sierlijke letters op een apart bronzen plaatje gegraveerd, dat met een glinsterend kettinkje aan de gedenkplaat was bevestigd.

De namen van deze weldoeners waren alom bekend. Grote namen uit de zakenwereld, de industrie en de wetenschap – ze stonden er allemaal op. Hun vrijgevigheid stemde mij dankbaar. Toen viel mijn blik op een bronzen plaatje dat afweek van de andere – er stond geen naam op. Er was maar één enkel woord op gegraveerd: 'Anoniem'. Ik glimlachte en vroeg me af wie die anonieme donateur zou zijn. In ieder geval zou hij of zij er in stilte van genieten.

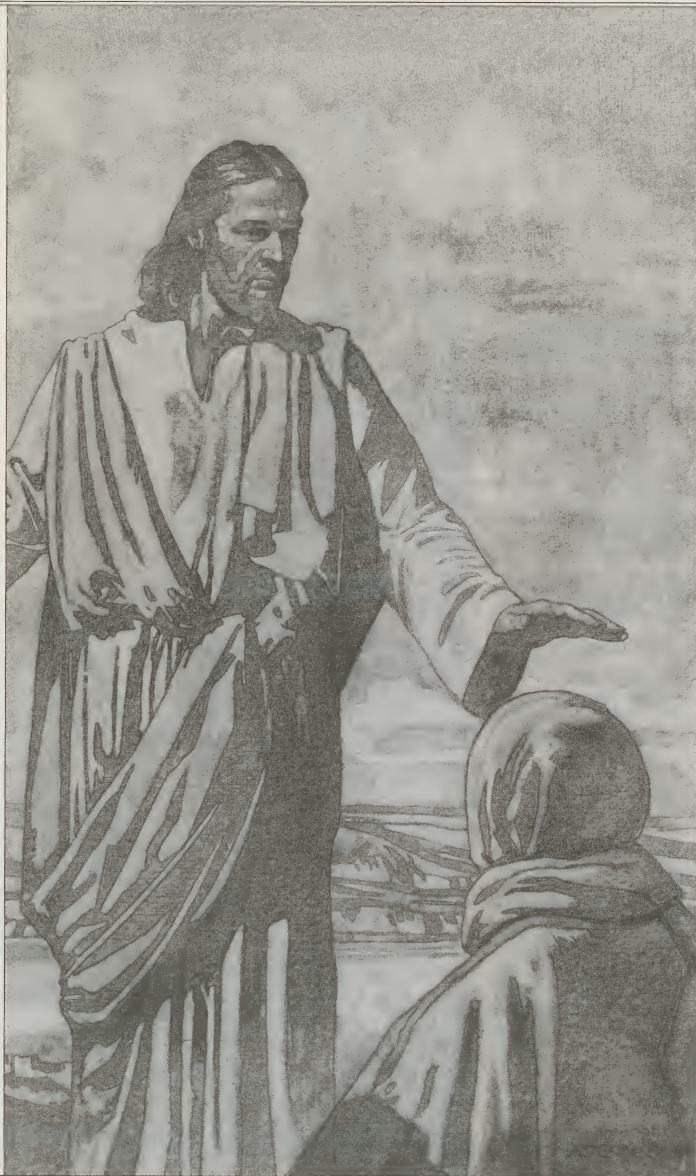
Ik ging in mijn gedachten terug in de tijd – terug naar het Heilige Land. Terug naar de persoon die we in deze kersttijd gedenken; terug naar Hem, die zijn discipelen op die bijzondere berg de ware geest van geven onderwees. 'Ziet toe, dat gij uw gerechtigheid niet doet voor de mensen, om door hen opgemerkt te worden (. . .) Maar laat, als gij aalmoezen geeft, uw linkerhand niet weten wat uw rechter doet' (Matt. 6:1, 3).

En toen, alsof Hij de praktische toepassing van deze heilige waarheid onuitwisbaar in hun ziel wilde griffen, daalde Hij van de berg af, gevolgd door een grote menigte. 'En zie, een melaatse kwam tot Hem en viel voor Hem neder, zeggende: Here, indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen. En Hij strekte de hand uit en raakte hem aan en zeide: Ik wil het, wordt rein. En terstond werd hij rein van zijn melaatsheid. En Jezus zeide tot hem: Ziet toe, dat gij het aan niemand zegt' (Matt. 8:2-4).

Het woord *anoniem* had toen een bijzondere betekenis, en dat heeft het nog.

Toen het prachtige schip *Lusitania* in 1915 naar de bodem van de Atlantische Oceaan zonk, gingen er vele levens verloren. Vele heldendaden van hen die zijn overleden zijn onbekend. Eén man die met de *Lusitania* ten onder ging, gaf zijn reddingsvest aan een vrouw, hoewel hij zelf niet kon zwemmen. Het maakte toen niet uit dat hij de Amerikaanse multi-miljonair Alfred Vanderbilt was. Hij gaf niet van zijn aardse rijkdom; hij gaf zijn leven. Emerson heeft gezegd: 'Ringen en andere juwelen zijn geen gaven, maar verontschuldigingen voor gaven. De enige ware gave bestaat uit een deel van onszelf.' ('Gifts', uit *The Complete Writings of Ralph Waldo Emerson*, New York: Wm. H. Wise and Co., 1929, blz. 286.)

Een paar jaar geleden haperde de motor van een modern straalvliegtuig vlak na de start en het stortte neer in de ijskoude rivier Potomac, vlakbij Washington, D. C. Er werden op die dag vele heldendaden verricht. Eén van de meest dramatische werd waargenomen

'En zie, een melaatse kwam tot Hem en viel voor Hem neder, zeggende: Here, indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen. En Hij strekte de hand uit en raakte hem aan en zeide: Ik wil het, word rein. En terstond werd hij rein van zijn melaatsheid. En Jezus zeide tot hem: Zie toe dat gij het aan niemand zegt' (Matteüs 8:2-4).

Toen de patiënte in de rolstoel klaagde dat zij het koud had, legde een van de jongemannen die het avondmaal zegenden zijn jasje over haar schouders.

door de piloot van een reddingshelicopter. De reddingskabel werd voor een drenkeling neergelaten. In plaats van de kabel zelf te gebruiken, bond hij de kabel om iemand anders heen, die gered werd. De kabel werd opnieuw neergelaten en opnieuw werd iemand anders gered. Op deze manier werden vijf mensen uit het ijskoude water gered. De anonieme held bevond zich niet onder hen. Onbekend, 'verliet hij dit aardse leven en heeft het ondertekend met zijn eer.' (Stephen Spender, 'I think continually of those -' uit *Masterpieces of Religious Verse*, bewerkt door James Dalton Morrison, New York: Harper and Brothers Publishers, blz. 291.)

Niet alleen door te sterven kan men de ware gave met anderen delen. We beschikken in ons dagelijks leven over een ongekend aantal gelegenheden om onze trouw aan de les van de Meester te tonen. Ik zal er drie in het kort doornemen:

1. Op een vroege winterochtend wakte een vader zijn twee zoons en fluisterde hen toe: 'Jongens, het heeft vannacht gesneeuwd. Kleeed je aan, dan gaan we voordat het licht wordt gauw de stoep van de burensneeuwvrij maken.'

Met z'n drieën maakten ze, warm gekleed, en met de duisternis als dekmantel, van verschillende huizen de stoep sneeuwvrij. De vader had de jongens één opdracht gegeven: 'Maak geen lawaai, dan zullen ze er niet achter komen wie hen geholpen heeft.' Ook hier staat het woord *anoniem* weer centraal.

2. In een verpleeghuis voor bejaarden waren twee jongemannen het avondmaal aan het klaarzetten. Terwijl ze bezig waren, klaagde een patiënte in een rolstoel dat zij het koud had. Zonder te aarzelen liep een van de jongens naar haar toe, deed zijn jasje uit, legde het over haar schouders, raakte met zijn hand even haar arm aan en liep terug naar de avondmaals-tafel. Het avondmaal werd vervolgens gezegend en rondgediend.

Na de vergadering zei ik tegen de jongeman: 'Wat jij hier vandaag gedaan hebt, zal ik niet snel vergeten.'

Hij antwoordde: 'Ik was wel even bang dat ik zonder jasje niet netjes genoeg gekleed zou zijn om het avondmaal te zegenen.'

'Er is nog nooit iemand voor zo'n gelegenheid zo netjes gekleed geweest als jij vandaag,' zei ik.

Ik weet zijn naam niet. Hij blijft anoniem.

3. In Oost-Duitsland bezocht ik met een handjevol leden een kleine begraafplaats. Het was een donkere avond en het was de hele dag koud en regenachtig geweest.

We gingen het graf bezoeken van een zending die jaren daarvoor op zijn zending was overleden. (Zie *De Ster*, mei 1989, blz. 7.) Een diepe stilte omhulde ons toen we rond het graf gingen staan. Met behulp van een zaklantaarn kon ik de inscriptie op de grafsteen lezen:

Joseph A. Ott

Geboren 12 december 1870 te Virgin City, Utah

Overleden 10 januari 1896 te Dresden

Toen zag ik dat dit graf anders was dan de andere op het kerkhof. De marmeren grafsteen was gepolijst, het onkruid, dat je vaak op graven ziet, was verwijderd. Er lag een keurig verzorgde strook gras en er stonden prachtige bloemen, die uitdrukking gaven van liefdevolle zorg. Ik vroeg: 'Wie heeft dit graf zo mooi verzorgd?' Mijn vraag werd met absolute stilte beantwoord.

Uiteindelijk bekende een twaalfjarige diaken dat hij het was, zonder ertoe te zijn aangezet door zijn ouders of leiders. Hij zei dat hij graag wat voor een zending had willen doen die zijn leven in de dienst van de Heer had gegeven. Ik bedankte hem en vroeg toen alle aanwezigen om het vertrouwelijk te houden, zodat zijn gift anoniem mocht blijven.

Misschien heeft niemand deze les van de Meester zo gedenkwaardig of prachtig weergegeven als Henry Van Dyke in zijn onvergetelijke boek 'The Mansion'. In dit klassieke werk is een zekere John Weightman de hoofdpersoon, een rijk man met grote politieke macht, een succesvol burger. Zijn filosofie over het beginsel 'geven' wordt door een van zijn eigen uitspraken weergegeven: 'We moeten voorzichtig zijn met het geven aan anderen, om de beste resultaten te waarborgen – niet van alles lukraak weggeven – geen stuivers in de hoed van bedelaars! We moeten proberen onze

gaven zodanig te besteden dat ze worden herkend en zoveel mogelijk goed doen.' (Zie 'The Mansion', in *Unknown Quantity: A Book of Romance and Some Half-told Tales*, New York: Scribner's 1918, blz. 337-339.)

Moge wij opwaarts kijken
en voorwaarts gaan
in de dienst van God
en onze naasten.

En moge ons oor zich neigen
tot Galilea, opdat wij
misschien de echo van de
leringen van de Meester
zullen opvangen

Op een avond zat John Weightman in zijn luie stoel aan de bibliotheektafel en bestudeerde de papieren die voor hem lagen uitgespreid. Er waren beschrijvingen en foto's bij van de Weightman-vleugel van het ziekenhuis en de Weightman-leerstoel voor politieke jurisprudentie; er lag ook een verslag bij van de opening van de Weightman-school. John Weightman voelde zich tevreden.

Hij pakte de gezinsbijbel die op de tafel lag en las de volgende passage: 'Verzamelt u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze ontoonbaar maakt en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamelt u schatten in de hemel' (Matt. 6:19-20).

Plotseling leek het alsof het boek van hem vandaan zweefde. Hij leunde voorover op tafel met zijn hoofd in zijn handen, en viel in een diepe slaap.

In zijn droom werd John Weightman naar de hemel-

se stad gebracht. Hij en andere mensen die hij tijdens zijn leven had gekend, werden door een gids opgewacht om naar hun hemelse woning te worden gebracht.

In zijn droom werd John Weightman naar de hemelse stad gebracht. Hij en andere mensen die hij tijdens zijn leven had gekend, werden door een gids opgewacht om naar hun hemelse woning te worden gebracht.

De groep stond stil voor een prachtig herenhuis en de gids zei: 'Dit is uw huis dokter Mclean. Ga maar naar binnen; hier vindt u geen ziekte, dood, verdriet of pijn meer; uw oude vijanden zijn allemaal overwonnen. Maar al het goede dat u voor anderen hebt gedaan, alle hulp die u hebt gegeven, alle troost die u hebt gebracht, alle kracht en liefde die u aan de lijdenden hebt geschonken zijn hier; want met dit alles hebben wij deze woning voor u gebouwd' ('The Mansion', blz. 361-362).

De toegewijde echtgenoot van een invalide vrouw kreeg ook een mooie woning toegewezen, evenals een moeder die haar man vroeg verloren had en toch de kinderen uitstekend had opgevoed, en een verlamde jonge vrouw die dertig jaar op bed had gelegen – hulpeloos, maar niet hopeloos – en er door wonderbaarlijke moed in geslaagd was om haar enige doel te bereiken: nooit te klagen, maar altijd klaar te staan om anderen in haar vreugde te laten delen.

John Weightman begon ongeduldig te worden en wilde zien welke woning hem ten deel zou vallen. Ter-

*De marmere grafsteen was gepolijst,
het onkruid was verwijderd, en er
stonden prachtige bloemen.*

wijl hij met de gids verder liep, werden de woningen steeds kleiner. Uiteindelijk stonden ze in een somber veld met in het midden een hut, die nauwelijks groot genoeg was om als schuilplaats voor een herder te dienen. De gids zei: 'Dit is uw huis, John Weightman.'

In wanhoop pleitte John Weightman: 'Hebt u niet gehoord dat ik een school heb gebouwd, een vleugel van een ziekenhuis, en . . . drie . . . kerken?'

'Wacht eens even,' zei de gids, 'dat was niet verkeerd. Ze werden allemaal genaamd en gebruikt ter ere van de naam en de woning van John Weightman in de wereld. . . U hebt toch uw beloning al gekregen? Of wilt u twee keer beloofd worden?'

De bedroefde, maar wijzer geworden John Weightman sprak toen veel rustiger: 'Waar komt het hier dan op aan?'

Het antwoord luidde: 'Alleen datgene wat werkelijk gegeven is. Alleen het goede dat uit liefde gedaan is. Alleen die plannen die het welzijn van anderen beogen. Alleen die werken waarbij het offer groter is dan de beloning. Alleen die gave waarbij de gever zichzelf vergeet' ('The Mansion', blz. 364-368).

John Weightman werd wakker van de klok die zeven uur sloeg. Hij had de hele nacht doorgeslapen. In werkelijkheid had hij nog een leven voor zich, om lief te hebben en gaven te geven. Laten we de volgende woorden toch nooit vergeten:

Een klok is geen klok tot je hem luidt

Een lied is geen lied tot je het zingt

En de liefde in je hart is daar niet om te blijven

Liefde is geen liefde, tot je er van weggeeft

(Richard Rodgers and Oscar Hammerstein 2nd,
'Sixteen Going on Seventeen')

Moge deze waarheid een gids in uw leven zijn. Moge wij opwaarts kijken en voorwaarts gaan in de dienst van God en onze naasten. En moge ons oor zich neigen tot Galilea, opdat wij misschien de echo van de leringen van de Meester zullen opvangen: 'Ziet toe, dat gij uw gerechtigheid niet doet voor de mensen, om door hen opgemerkt te worden' (Matt. 6:1). 'Laat uw linkerhand niet weten wat uw rechter doet' (Matt. 6:3).

En als wij een goede daad verrichten: 'Ziet toe, dat gij het aan niemand zegt' (Matt. 8:4). Ons hart zal worden verlicht, ons leven zal rooskleuriger worden, en onze ziel zal worden verrijkt.

Liefdevol dienstbetoon, dat in anonimiteit wordt verleend, mag voor de mensen verborgen blijven – maar de gift en de gever zijn bekend bij God. □

SUGGESTIES VOOR HUISONDERWIJZERS

Enkele belangrijke punten die u bij uw huisonderwijs kunt gebruiken:

1. De Heiland onderwees de ware geest van geven, toen Hij zei: 'Ziet toe dat gij uw gerechtigheid niet doet voor de mensen' (Matt. 6:1). Door welke gebeurtenis werd de waarheid van deze leerstelling in de ziel van de discipelen gegrift?
2. Hebben wij de gelegenheid om deze 'heilige waarheid' in ons dagelijks leven toe te passen?
3. Moeten wij daden van ongeveinsde liefde verrichten voor de 'woning' die wij kunnen ontvangen of voor de vreugde van het dienstbetoon?
4. Liefdevol dienstbetoon, dat in anonimiteit wordt verleend, mag voor de mensen verborgen blijven, maar wie weet van die daden wel alles af?

WIJ GETUIGEN EVENEENS

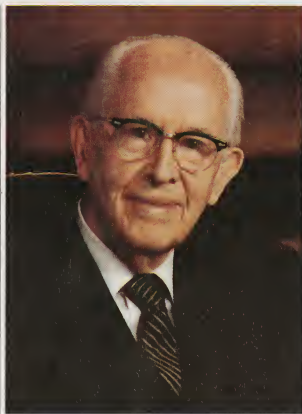
Hedendaagse profeten geven hun getuigenis
van het Boek van Mormon

Ik zie hoe de hele kerk dichter bij God komt door de voorschriften van het Boek van Mormon in acht te nemen, zei president Benson op de oktoberconferentie van 1988.

'Ja, ik zie hoe wij de aarde met het Boek van Mormon overspoelen.'

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen koesteren een diepe liefde voor het Boek van Mormon. Onderstaand vindt u hun mening over dat 'nauwkeurigste boek ter wereld'.

President Ezra Taft Benson: 'Het Boek van Mormon brengt de mens op twee manieren tot Christus. Ten eerste, het maakt in alle

President Ezra Taft Benson

duidelijkheid gewag van Christus en zijn evangelie. Het getuigt van zijn goddelijkheid, van de noodzaak van een Verlosser en vertrouwen in Hem. Het getuigt van de val, de verzoening en de eerste beginselen van het evangelie, met inbegrip van de noodzaak van een gebroken hart en een verslagen geest en een geestelijke wedergeboorte. Het verkondigt dat we tot het einde toe in gerechtigheid

moeten volharden en als een heilige leven.

'Ten tweede, het Boek van Mormon ontmaskert de vijanden van Christus. Het legt valse leringen bloot en maakt een einde aan twist (zie 2 Ne. 3:12). Het sterkt de nederige volgelingen van Christus tegen de boze plannen, tactieken en leringen van de duivel. Het type afvallige in het Boek van Mormon lijkt op het type dat we tegenwoordig zien. God met zijn oneindige voorkennis vormde het Boek van Mormon dusdanig, dat we dwalingen kunnen onderkennen en in het geweer kunnen komen tegen de valse educatieve, politieke, religieuze en filosofische ideeën van onze tijd.' (*De Ster*, mei 1988.)

President Gordon B. Hinckley:
Broeders en zusters, indien er onder ons wonderen zijn, dan is dit boek er een van. Ongelovigen kunnen aan het eerste visioen twifelen en zeggen dat er geen getuigen zijn om het te bewijzen. Critici kunnen elke goddelijke manifestatie verloochenen die bijdroeg tot de verschijning van dit boek, omdat die zo ontastbaar zou zijn dat die voor het pragmatische verstand niet te bewijzen is, alsof de dingen van God op andere wijze kunnen worden begrepen dan door de Geest van God. Ze kunnen onze theologie weerspreken, maar ze kunnen, als ze eerlijk zijn, het Boek van Mormon niet afwijzen. Het is er. Ze kunnen het voelen, ze kunnen het lezen. Ze kunnen de inhoud wikkelen en wegen. Ze kunnen de invloed ervan gadeslaan.' (Oktoberconferentie 1959.)

President Thomas S. Monson: 'Jaren geleden stond ik aan het bed van een jongeman, vader van twee kinderen. Hij zweefde tussen leven en dood. Hij nam mijn hand in de zijne, keek mij aan en vroeg smekend: 'Bisschop, ik weet dat ik ga sterven. Vertel mij wat er met mijn geest gaat gebeuren als ik sterf.'

'Ik bad om hemelse leiding voordat ik probeerde te antwoorden. Mijn oog viel op een exemplaar van het Boek van Mormon dat op het nachtkastje lag, en ik pakte het op. Ik getuig tot u dat, zo zeker als ik hier sta, het boek openviel op het veertigste hoofdstuk van Alma. Ik begon eruit voor te lezen:

'"Nu, mijn zoon, er is nog iets, dat ik u zou willen zeggen; want ik bemerk, dat uw geest aangaande de opstanding der doden verontrust is. (. . .)

'"Nu, aangaande de toestand der ziel tussen de dood en opstanding: Zie, het is mij door een engel bekendgemaakt, dat de geesten van alle mensen, zodra zij

uit dit sterfelijke lichaam zijn heengegaan, ja, de geesten van alle mensen, hetzij goede of boze, huiswaarts worden geleid naar die God, Die hun het leven heeft gegeven.

'"En dan zal het geschieden, dat de geesten van hen, die rechtvaardig zijn, in een staat van gelukzaligheid worden ontvangen, die paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede, waarin zij van al hun moeiten en van alle zorg en smart zullen uitrusten" (Alma 40:1, 11-12).

'Mijn jonge vriend sloot zijn ogen, dankte mij oprecht, en ging vredig heen naar dat paradijs waarover wij gesproken hadden.' (Oktoberconferentie 1981.)

President Howard W. Hunter:
'Wij kennen reeds de kracht en de macht van de vele in de Bijbel vastgelegde getuigenissen van de profeten die op aarde hebben geleefd. Ons goede nieuws is dat de

woorden van de profeten uit de Nieuwe Wereld ons niet alleen extra inzicht verschaffen in geestelijke zaken, maar ook een bevestigend getuigenis dat alles staaft wat wij al in de Bijbel lezen.

'Het Boek van Mormon zal diepe indruk maken op hen die er niet bekend mee zijn maar oprecht naar de waarheid zoeken. Het zal uw kennis vergroten omtrent de wijze waarop God met de mensheid omgaat, en uw verlangen doen toenemen om in overeenstemming met de beginselen van het evangelie te leven. Het zal u ook een krachtig getuigenis van Jezus verschaffen.' (Aprilconferentie 1983.)

Ouderling Boyd K. Packer: 'Zending noch lid kan deze belofte in vervulling doen gaan – apostel noch president is daartoe in staat. Het is een belofte van persoonlijke openbaring aan u of het boek al dan niet waar is, op de voorwaar-

den die in het boek beschreven worden. Nadat u het boek gelezen hebt, bent u in de positie om, op de wijze die Hij in het boek voorschrijft, de Heer te vragen of het boek al dan niet waar is. U komt dan in aanmerking, op de voorwaarden die Hij gesteld heeft, voor het ontvangen van persoonlijke openbaring.

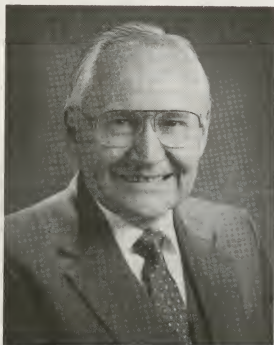
'Ik getuig tot u dat het Boek van Mormon waar is – dat het een getuige van Jezus Christus is. Ik heb het, als ootmoedig militair, met een oprecht hart en een eerlijke bedoeling gelezen en ben daarna tot de Heer gegaan. Ik heb die openbaring ontvangen.' (Oktoberconferentie 1986.)

Ouderling Marvin J. Ashton: 'Iemand die onlangs tot de kerk toetrad, vertrouwde mij het volgende verhaal toe: "Ik bracht het grootste deel van mijn tienertijd meer binnen dan buiten tuchtcholen door. Het was er zo slecht nog

niet, want het eten was vrij goed en we werden behoorlijk behandeld. Maar het was er wel stomvervelend, dus als iemand iets te lezen had – stripverhalen, tijdschriften of wat dan ook – ruilden wij ons voedsel voor dat leesvoer. Op zekere dag zag ik een knaap met een mooi dik boek lopen. Ik wist dat ik daar wel een tijdje zoet mee zou zijn, dus bood ik hem een week lang mijn vlees, aardappelen en groenten aan. Hij aanvaardde mijn aanbod en leende mij het boek. Onder het lezen drong het tot mij door dat ik mijn hand had weten te leggen op iets heel bijzonder en nog waar ook. Het boek waarvoor ik mijn eten had opgeofferd, heette het Boek van Mormon. Zodra ik de kans kreeg, zocht ik de zendingen op, veranderde mijn gewoonten en nu ben ik een nieuw leven begonnen. Ik houd van het boek waarvoor ik mijn eten weggaf.'" (Oktoberconferentie 1981.)

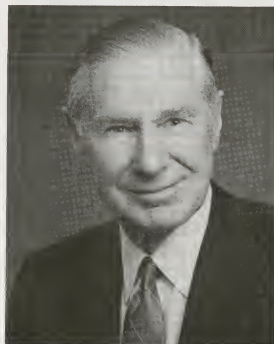

Ouderling L. Tom Perry: 'Het Boek van Mormon [is een] geweldig verslag dat ons een bijzonder inzicht geeft, een inzicht dat we alleen verkrijgen door ongeveer duizend jaar menselijke geschiedenis te bestuderen. We zien de kringloop van naties die zich tot gerechtigheid wenden en zich er dan weer van afkeren. We zien de eenheid die voortvloeit uit geloof in God en het verlangen om zijn koninkrijk op te bouwen. We zien de tweedracht die ontstaat als het hart der mensen zich op zelfzuchtige verlangens richt, op de genoegens van het vlees, op rijkdom en aardse bezittingen.' (Aprilconferentie 1987.)

Ouderling David B. Haight: 'Het Boek van Mormon is niet tevoorschijn gekomen om als curiositeit beschouwd te worden. Het werd geschreven met een duidelijk doel voor ogen – een doel dat elke lezer kan doorgronden. Op het titelblad lezen wij dat het geschreven is "tot overtuiging van Joden en andere volken dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, Die Zich aan alle natïen openbaart". Het getuigt van Christus en onderwijst dat God alle mensen liefheeft. Het doel van het boek is mensen tot Christus te brengen. We lezen in het boek over het bezoek van Christus aan het oude Amerika, alsmede de leringen die Hij in alle duidelijkheid en met grote macht aan het volk leerde. In het Boek van Mormon wordt bevestigd wat er in de Bijbel over Jezus wordt geleerd, wordt meer over Christus gesproken dan enig ander onderwerp, en wij lezen erin dat onze Heiland de Verlosser en Verzoener van het mensdom is, waarbij er de nadruk op gelegd wordt dat Hij het middelpunt in

Gods heilsplan is. Dit goddelijke boek bekeert mensen tot zijn boodschap en tot de kerk die deze boodschap verkondigt.' ('Joseph Smith: The Prophet', *Brigham Young University 1985-1986 Devotional and Fireside Speeches*, Provo (Utah): Brigham Young University, blz. 96.)

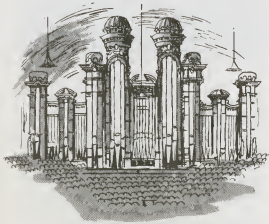

Ouderling James E. Faust: 'Enige tijd geleden hield ik mijn moeders lievelingsboek in mijn handen. Het was een versleten exemplaar van het Boek van Mormon. Op nagenoeg elke bladzijde stonden teksten onderstreept; hoewel ze er netjes op was geweest, hadden sommige bladzijden ezelsoren en was de kaft gerafeld. Niemand hoefde haar te vertellen dat een mens dichter bij God kan komen door het Boek van Mormon te lezen, meer dan door welk ander boek ook. Dat was zij al. Zij had het gelezen, bestudeerd, erover gebeden en eruit onderwezen.

Als jongeman had ik haar boek in mijn hand genomen en door haar ogen de grote waarheden van het Boek van Mormon te zien, waarheden waar zij zozeer van hield. (. . .)

'Het Boek van Mormon stond mij zijn diepzinnige boodschap echter niet af als een onverdiende erfenis. Ik betwijfel of men zonder een doel voor ogen en grote toewijding enig begrip van dit geweldige boek kan verkrijgen. Wij moeten niet alleen vragen of het waar is, maar dat ook doen in de naam van Jezus Christus. (. . .)

'Ik zie en begrijp nu zelf wat mijn moeder zag en begreep als zij haar dierbare, versleten Boek van Mormon las. Ik bid dat wij zo zullen leven dat wij een getuigenis mogen krijgen van de grote waarheden van het Boek van Mormon en dat wij ernaar zullen leven. Ik getuig dat de sluitsteen van ons geloof stevig op zijn plaats zit, hij draagt het gewicht van de waarheid die de wereld ingaat.' (Oktoberconferentie 1983.)

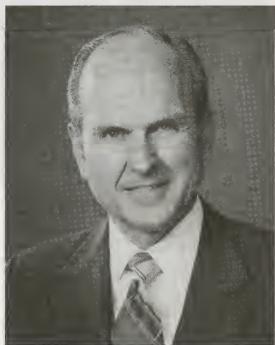
Ouderling Neal A. Maxwell: 'Keer op keer gaan theologie en schoonheid hand in hand op de bladzijden die door Joseph tot ons zijn gekomen, zoals toen de verrezen Christus op het westelijk halfrond verscheen:

'"En toen Hij [Jezus] deze woorden had gezegd, knielde ook Hijzelf ter aarde neder; en ziet, Hij bad tot de Vader, en wat Hij bad, kan niet worden beschreven . . .

'"En geen tong kan uiten, noch kan het door enig mens worden beschreven, noch kan het hart der mensen zulke grote en wonderbare dingen begrijpen, als wij Jezus zowel zagen als hoorden spreken; en niemand kan zich de vreugde indenken, die onze ziel vervulde, toen wij Hem voor ons tot de Vader hoorden bidden." (3 Ne. 17:15, 17.)

Een diepgaande studie van het heilige Boek van Mormon geeft toegang tot een gecompliceerde wereld van schoonheid, zelfs in het eenvoudige, doch machtige en geestelijke refrein van het boek.

Ons wordt geschonken wat wij het meest nodig hebben – toch dorsten wij naar meer!' (Oktoberconferentie 1983.)

Ouderling Russell M. Nelson: "Toen ik in het militair hospitaal Walter Reed werkte, vroegen twee collega's, een echtpaar, naar de mormonen. Ik gaf hun wat informatie en leende hun mijn Boek van Mormon. Na een week kreeg ik het boek van hun terug. "Bedankt", zeiden ze.

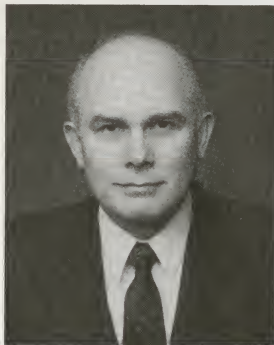
'Ik zei: "Hoezo bedankt?" Ik vond het maar een zwak antwoord, vooral omdat ik het boek in mijn hart gesloten had. "Mischien hebt u het boek helemaal niet gelezen", opperde ik. "Houd het alstublieft en lees het. Als u daarmee klaar bent, hoor ik graag wat u ervan vindt."

'Zij namen het boek terug, waarbij ze toegaven dat ze er alleen maar in gebladerd hadden. Ongeveer drie weken later kwa-

men ze terug met tranen in hun ogen. Ze zeiden: "We weten dat dit boek waar is. Hoe komen we er meer over te weten?"

Toen zei ik: "Nu weet ik dat u het boek gelezen hebt. Nu kunnen we verder. Na verloop van tijd lieten ze zich dopen.

'Als getuige van Jezus Christus heeft het Boek van Mormon grote overtuigingskracht. Er is geen andere verklaring voor zijn bestaan dan die van Joseph Smith.'

Ouderling Dallin H. Oaks: 'De hedendaagse profeten verklaren dat het Boek van Mormon de volheid van het evangelie duidelijker verwoordt dan elke andere Schrift. (Zie LV 20:8-9; 27:5.) In een tijd waarin velen de goddelijkheid van Jezus Christus of de realiteit van de verzoening en opstanding in twijfel trekken, is de boodschap van die getuige, het Boek van Mormon, harder nodig dan ooit.

'President Ezra Taft Benson

heeft ons er keer op keer aan herinnerd dat het Boek van Mormon "voor deze tijd geschreven is" en dat het "de sluitsteen in ons getuigenis van Jezus Christus is" (oktoberconferentie 1986). Ik ben van mening dat de reden dat onze Hemelse Vader ons bij monde van zijn profeet heeft aangeraden het Boek van Mormon intensiever te bestuderen, ligt in het feit dat dit geslacht de boodschap van het boek harder nodig heeft dan onze voorvaders. President Benson heeft gezegd dat het Boek van Mormon "de uitgebreidste uitleg geeft van de leer van de verzoening", en dat "zijn getuigenis van de Meester helder, onvervalst en krachtig is" (Oktoberconferentie 1986).'

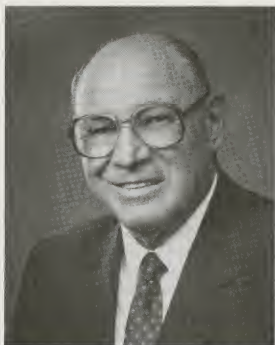
Ouderling M. Russell Ballard: 'Het Boek van Mormon is, meer dan alle andere boeken die ik ken, de grootste vraagbaak voor antwoorden op de problemen van

het leven. Ik herinner me dat ik als jonge zending in Engeland een gezin bezocht dat leed onder de onverwachte dood van hun zoon. De predikant van hun kerk had verteld dat hij voor eeuwig verloren was, omdat hij niet gedoopt was.

Toen mijn collega en ik het grote verdriet van de moeder zagen, lazen we haar Moroni 8:8 voor: "Luister naar de woorden van Christus, uw Verlosser, uw Here en uw God. Zie, Ik kwam niet in de wereld om rechtvaardigen, maar om zondaren tot bekering te roepen: de gezonden hebben geen medicijnmeester van node, maar zij, die ziek zijn; maar kleine kinderen zijn gezond, want zij zijn niet in staat om zonde te begaan; daarom is de vloek van Adam in Mij van hen weggenomen, zodat die geen macht over hen heeft; en in Mij is de wet der besnijdenis weggedaan."

Toen ze deze woorden hoorde, huilde ze van opluchting. Troost en vrede werden haar deel.

Hoe vaak is er niet vrede geschonken aan mensen met problemen, toen zij in het Boek van Mormon lazen! Talrijk zijn de voorbeelden van geestelijke leiding die voortvloeien uit het lezen van dit boek. Mijn liefde voor het Boek van Mormon groeit gestaag. Elke keer als ik het lees, lijkt het alsof mij nieuw licht geschonken wordt. Ik houd van dit gewijde boek.'

Ouderling Joseph B. Wirthlin: 'Gelukkig kwam ik al op jonge leeftijd met het Boek van Mormon in aanraking. Mijn ouders hielden van dit door middel van goddelijke leiding geschreven boek en gebruikten het vaak bij ons thuis om de beginselen van het evangelie op dusdanige wijze uit te leggen dat alle gezinsleden ze konden begrijpen.

'Toen ik op zending was, las ik elke dag in mijn eigen exemplaar van het Boek van Mormon. Dit gewijde boek, dat zoveel voor mij betekende, was mijn voortdurende metgezel. Het leer van dat exemplaar is versleten en de hoeken gescheurd. Maar als ik het openla en begin te lezen, raak ik onder de indruk van de geïnspireerde woorden van de Nephitische, Lamanitische en Jareditische profeten. Dan weet ik weer hoe boeiend ik dit gewijde boek in mijn tienerjaren vond! De kennis die ik heb opgedaan is onbetaalbaar, de geestelijke lessen betekenen nu zelfs nog meer voor mij. De nadruk die onze profeet, ziener

en openbaarder op dit boek heeft gelegd, doordringt mij er nog eens extra van dat het van groot belang is.

'Ik hoop dat geen enkel lid van de kerk zal nalaten dit gewijde boek te lezen, want het zal hem een gedegen kennis van het evangelie verschaffen.'

Ouderling Richard G. Scott: 'Tijdens de inwijding van de Mexico-Stad-tempel had ik een van die unieke ervaringen die de loop van een leven veranderen. Het gebeurde tijdens de achtste inwijdingsdienst, waarbij veel leiders en leidsters uit Mexico en Midden-Amerika aanwezig waren. Toen ik onverwachts gevraagd werd te spreken, probeerde ik de sterke gevoelens die in mijn hart opwelden over te brengen. Ik sprak over hen aan de andere kant van de sluier die, in vervulling van profetieën, hadden gewerkt, geleden en veel geofferd

om het fundament te leggen dat een nieuw tijdperk in het werk mogelijk zou maken.

'Ik verwoordde het gevoel dat ik moest pleiten namens vroegere profeten, die de heilige verslagen van het Boek van Mormon hadden bijgehouden en beschermd. Ik voelde dat ze bedroefd zijn als ze ons met een ongeopend exemplaar van het Boek van Mormon onder de arm zien lopen of zien dat het boek bij ons thuis stof ligt te vergaren en niet wordt gelezen, overdacht en toegepast.

'Het Boek van Mormon bevat boodschappen die daar onder goddelijke leiding in zijn geplaatst om ons te laten zien hoe wij de gevolgen van verkeerde tradities teniet kunnen doen en een volheid van het leven kunnen ontvangen. Het leert ons de problemen en moeilijkheden van deze tijd, die de Heer voorzag, te overwinnen. In dat boek heeft Hij de manier verschaft waarop de ernstige vergissingen in het leven rechtgezet kunnen worden, maar die hulp heeft geen waarde als zij opgesloten blijft in een ongeopend boek.

'Ik getuigde tot hen dat het niet voldoende is om het Boek van Mormon te waarderen, noch voldoende om te getuigen dat het van God afkomstig is. Wij moeten de waarheden die erin staan kennen, ze toepassen in ons leven en anderen erin laten delen. Ik voelde een overweldigende liefde voor de mensen en een dringend verlangen allen te helpen de waarde van het Boek van Mormon te begrijpen.' (Oktoberconferentie 1988.) □

WAARDIG OM DE TEMPEL BINNEN TE GAAN

Doel: De zusters aanmoedigen het ontvangen van de tempelverordeningen en het verlossen van de doden waardig te zijn

Het huis des Heren. Deze woorden staan op elke tempel. De Heer verblijft binnen de gewijde muren van de tempel – persoonlijk of in de Geest – en kan daar openbaringen aan zijn volk geven.

De tempel is een plaats van instructie, toewijding, dienstbetoon, en zich één met God voelen. Het is de heiligste plaats op aarde. We kunnen er vele verordeningen ondergaan die noodzakelijk zijn voor ons heil. Tijdens de begiftiging en de huwelijksverzegeling sluiten wij heilige verbonden met de Heer en ontvangen wij de beloften van het eeuwige leven. Ook ondergaan wij deze verlossende verordeningen voor de doden.

Ongeacht of wij de verordeningen van de tempel hebben ondergaan, kunnen wij allen een steentje bijdragen tot het werk van de tempel. Zusters die hun begiftiging nog niet hebben ontvangen, kunnen de tempel bezoeken om zich voor de doden te laten dopen. Alleenstaande zusters kunnen hun begiftiging ontvangen of plannen maken om dat in de toekomst te doen. Zusters die met een niet-lid zijn getrouwd kunnen ook naar de tempel gaan als hun bisschop of gemeentepresident hen aanbeveelt en haar echtgenoot het daarmee eens is. Zij kunnen ook hun gezinsleden aanmoedigen om naar de tempel te gaan. Zij die reeds naar de tempel zijn geweest, behoren hun verbonden dagelijks na te leven.

Namen van overleden voor-

ouders inzenden en zelf naar de tempel gaan zijn de meest voor de hand liggende manieren om een steentje bij te dragen tot tempelwerk. Maar ouderling Dallin H. Oaks van de Raad der Twaalf zegt dat er ook andere manieren zijn waarmee wij kunnen bijdragen. Consulents familiegeschiedenis; medewerkers in centra voor familiegeschiedenis, aan data-invoer, aan naamextractie, en tempelwerkers dragen allemaal bij tot de verlossing van de doden. (Zie het artikel 'In wijsheid en orde' van ouderling Oaks in dit nummer.)

Indien we ons in alle nederigheid voorbereiden op ons tempelbezoek, zullen wij gezegend worden met een groot getuigenis dat wij de Geest des Heren in de tempel zullen voelen. Zij die de tempelverordeningen nog niet hebben ontvangen, kunnen dus betrokken zijn bij het tempelwerk door middel van aanverwante activiteiten voor het verlossen van de doden, en zich erop voorbereiden om eens zelf de tempelverordeningen te ondergaan.

Suggesties voor de huisbezoeksters

1. U of de zuster die u bezoekt kan de anderen laten delen in gevoelens over tempelbezoek (als u of zij geweest is) of de voorbereiding daarop.
2. Moedig de zuster die u bezoekt in alle liefde aan zo te leven dat zij een tempelaanbeveling waardig is.

(Zie Hulpboek voor de gezinsavond [PBHT5197DU], de lessen 12 en 19, en de afdeling Lesideeën, de onderwerpen erbieb, genealogie en huwelijk.)

Robert K. Hillman

*Nog nooit in mijn leven
heeft het
avondmaalsbrood
zo zoet en het
avondmaalswater zo
rein gesmaakt als op die
dag. Nog nooit heeft
deze verordening mijn
ziel meer versterkt.*

VREDE TIJDENS DE OORLOG

Ik zat al twee jaar voor het Amerikaanse leger in Vietnam. Vietnam kende twee seizoenen, heet en droog, en heet en vochtig. Deze morgen was het heet en vochtig, net als iedere dag de laatste paar weken. Ik zat in een ondiepe loopgraaf en was te moe om me druk te maken over de modder die in mijn legerlaarzen liep of over de stank van het bloeddorlopen water rond mijn voeten. De zweetdruppels liepen van mijn voorhoofd en doorweekten mijn overhemd. In de drukkende hitte was het moeilijk om adem te halen.

Ik was de laatste drie weken op patrouille geweest. Nu zat ik, met de paar soldaten die nog in leven waren, in het ophaalgebied op de helicopters te wachten die ons naar het basiskamp zouden brengen.

Ik dacht na over de afgelopen dagen – aan mijn vrienden die gesneuveld waren, aan de pijn van hen die nog leefden en aan hoe moe ik van alles was. We waren wekenlang doorlopend op patrouille geweest. Overdag achtervolgden we vijandelijke troepen en 's nachts baden we dat ze ons niet zouden aanvallen. Maar dat deden ze toch altijd.

Toen er een kogel over ons hoofd floot, kroop ik instinctief dieper in de loopgraaf. Een vijandelijke scherpschutter had ons

ontdekt, dus we mochten nu niet onvoorzichtig zijn. Degenen die wacht liepen, speurden het oerwoud af, maar konden de plaats waar de schoten vandaan kwamen niet ontdekken.

Het geluid van helicopters vulde de lucht en ongeveer tien meter achter me landden er drie. Hun machinegeweren begonnen te schieten om de vijand bezig te houden. Nieuwe troepen, om ons te vervangen, sprongen eruit en renden de loopgraven in, terwijl onze gewonden aan boord gingen. De hele uitwisseling duurde maar enkele seconden, en weg waren de helicopters. De volgende vlucht zou voor ons zijn. 'Nog even volhouden,' zei ik tegen mezelf, terwijl ik de drang om op te staan en mijn verkrampte benen te strekken onder controle probeerde te houden.

In de stilte die alleen werd onderbroken door gedempte stemmen en af en toe geschutvuur, hoorde ik opeens iemand een bekende melodie fluiten. Wat voor melodie was dat? Het leek wel of mijn angst minder werd en of de oorlog werd buitengesloten. Ik luisterde gespannen en keek of ik de soldaat kon zien die een meter bij me vandaan zat. Ik kon zijn naambordje niet lezen, maar hij was een van de soldaten die zojuist waren aangekomen. Hij ging door met fluiten – en plotseling

herkende ik de melodie. 'Wij danken U, Heer, voor profeten' (HL 176).

Ik kroop snel naar hem toe en vroeg of hij heilige der laatste dagen was en of hij het priester-schap droeg. Toen hij bevestigend antwoordde, sloeg mijn hart over; sinds ik een aantal maanden daarvoor naar de gemeente Saigon was geweest, had ik geen contact meer gehad met leden van de kerk. Ik vroeg of hij het waardig was om het avondmaal te zegenen. Hij zei: 'Jazeker'.

Het was zondag; dat wist ik alleen omdat ik het op mijn horloge kon aflezen. Ik had nog een leger-rantsoen biscuit en een blikje water, en vroeg hem of hij me wilde helpen met het avondmaal. Hij knikte en we kropen uit de loopgraaf – uit het zicht van de andere soldaten – in het lange gras en bamboe.

Ik haalde mijn legerexemplaar van *Principles of the Gospel* [Begin-selen van het evangelie – vert.] uit mijn zak dat ik van mijn bisschop had gekregen toen ik werd opgeroepen. Ik gebruikte mijn helm als tafeltje en de soldaat had een schone witte zakdoek als kleed. Terwijl ik in de modder neerknielde, pakte ik het biscuit uit, brak het en zegende het. Terwijl ik het gebed uitsprak, hield hij het oerwoud in de gaten met zijn geweer in de aanslag. We bedienden el-

kaar. Toen legde hij zijn wapen neer, pakte het blikje water en zeggende het, terwijl ik hem be-waakte.

Nog nooit in mijn leven heeft het avondmaalsbrood zo zoet en het avondmaalswater zo rein gesmaakt als op die dag. Nog nooit heeft deze verordening mijn ziel meer versterkt. We hielden elkaars handen vast, waarna we weer snel terugkropen in de loopgraaf. Onmiddellijk daarna zwelde het geluid van de helicopters

weer aan, stond ik op en rende er met mijn 'collega's' naar toe. Ik stopte en draaide me om; mijn angst was verdwenen. Mijn broeder in het evangelie glimlachte en zwaaide. Ik klom in de heli-copter, en weg waren we.

Ik heb de soldaat niet naar zijn naam gevraagd, noch hij naar de mijne, maar in die korte tijd hebben we een band gesmeed die in de eeuwigheid zal voortbestaan. Een lid van de kerk had mijn ziel van de verschrikking en wanhoop

van de oorlog gered. Die verordening van het avondmaal in het oerwoud had mij dichter tot de Heer gebracht dan ooit tevoren.

Door een evangelieverordening vonden we vrede. □

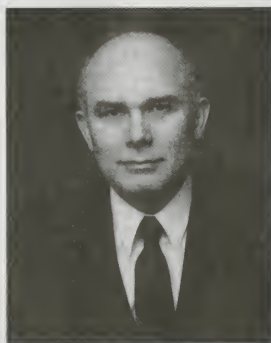
Robert K. Hillman komt uit de Wijk Citrus Heights 8, uit de Ring Citrus Heights California

IN WIJSHEID EN ORDE

Ouderling Dallin H. Oaks
van de Raad der Twaalf

Er zijn legio taken in tempelwerk en familiegeschiedenis die de leden kunnen doen. Voor sommige taken wordt men geroepen. Andere zijn persoonlijk. Alle zijn uitingen van toewijding en discipelschap.

Dallin H. Oaks

De Heer God zei Mozes dat zijn werk en zijn heerlijkheid was 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Moz. 1:39). De onsterfelijkheid van de mens is zeker gesteld door de verzoening en opstanding van Jezus Christus. Wij allen kunnen bij de totstandbrenging van het eeuwige leven van de mens assisteren. Dit is de zending van de kerk.

De zending van de kerk is onderverdeeld in drie dimensies: het evangelie verkondigen, de heiligen vervolmaken, en de doden verlossen. Zoals we weten zijn deze drie dimensies nauw en onafscheidelijk met elkaar verbonden.

Ik wil enkele algemene beginselen bespreken die voor alle heiligen der laatste dagen een hart onder de riem kunnen zijn om hun verordeningen te ontvangen en de eeuwige verordeningen aan hun voorouders te verschaffen. In deze kerk doen we aan familiegeschiedenis om de zaligmakende verordeningen aan zowel de levenden als de doden te kunnen aanbieden, omdat 'wij geloven dat dank zij de verzoening van Christus alle mensen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie zalig kunnen worden' (Artikel des geloofs 3).

Het eerste beginsel is dat de stimulering van tempelwerk en familiegeschiedenis gericht moet zijn op de volbrenging van het werk van de Heer, en niet op het aankweken van schuldgevoelens bij zijn kinderen, omdat zij het niet in de gegeven tijd voor elkaar krijgen. De omstandigheden van de leden van deze kerk verschillen per lid - leeftijd, gezondheid, opleiding, woonplaats, gezinstaken, financiële omstandigheden, bereikbaarheid van archieven en centra voor familiegeschiedenis en ga zo maar door. Als we de leden aansporen dit werk te doen zonder de individuele omstandigheden in ogenschouw te nemen, zullen we

eerder schuldgevoelens aankweken dan het werk bevorderen.

Het tweede beginsel is dat we behoren te begrijpen dat er in het werk van de verlossing van de doden vele taken zijn en dat alle leden erbij betrokken kunnen zijn door onder gebed die taken te kiezen die passen bij hun persoonlijke omstandigheden. Dit moet gedaan worden onder invloed van de Geest en met behulp van de priesterschapsleiders die iemand voor een functie roepen en leiding geven aan dat deel van het werk dat de kerk uitvoert. Het is niet de bedoeling dat wij iedereen verplichten alles te doen, maar iedereen aanmoedigen *iets* te doen.

Er zijn legio taken in tempelwerk en familiegeschiedenis die de leden kunnen doen. Voor sommige taken wordt men geroepen. Andere zijn persoonlijk. Alle zijn uitingen van toewijding en discipelschap. Alle bieden gelegenheid om te dienen en offers te brengen.

Allereerst denken we dan aan de inzending van namen en het naar de tempel gaan om de plaatsvervangende verordeningen te ondergaan voor hen die overleden zijn. Maar er is nog veel meer dat gedaan kan worden. Er zijn consulenten familiegeschiedenis van de wijk, zendelingen in bestelhuizen voor microfilms, medewerkers die in archieven microfilmen, die werkzaam zijn in centra voor familiegeschiedenis, die betrokken zijn bij data-invoer en extractie. Er zijn tempelzendingen, tempelwerkers, administratieve krachten en receptionisten. En er zijn de mensen die in stilte achter de schermen werken in de keuken, wasserij en kinderkamer van de tempel. En achter al deze mensen staan familieleden en vrienden die steun en aanmoediging geven. Een jonge vrouw die op de kinderen past of een echtpaar dat een slaappleaats aanbiedt aan hen die de tempel bezoeken, behoren, bijvoorbeeld, te begrijpen dat ook zij een belangrijke bijdrage leveren tot het tempelwerk.

Ook thuis kan er belangrijk tempelwerk en familiegeschiedenis gedaan worden. En dan heb ik het niet alleen over het up-to-date houden van de genealogieën en controleren of alle verzegelingen wel verricht

zijn. Thuis kunnen we ons dagboek bijhouden en foto's en gegevens verzamelen voor de gedenkboeken van onze gezins- en familieleden. Wij kunnen familieleden om gegevens vragen en die opschrijven. Wij kunnen onze familiegeschiedenis schrijven en onze kinderen laten delen in de grote lessen die erin voorkomen.

We weten dat het grootste werk dat we ooit zullen doen binnen de muren van ons huis gedaan wordt. President Ezra Taft Benson heeft onderwezen: 'Het gezin is de meest doelmatige plaats om blijvende maatstaven in te prenten. (*De Ster*, april 1983, blz. 124.) De inspanningen van de ouders die hun kinderen de lezingen en gebruiken van de kerk onderwijzen door voorschrift en voorbeeld, kunnen we rekenen onder de belangrijkste inspanningen om de zending van de kerk te volbrengen. Jonge ouders die deze verantwoordelijkheid nakomen, hoeven zich niet schuldig te voelen als zij niet zoveel gezinslijsten inzenden of de tempel niet zo vaak bezoeken als hun ouders die met pensioen zijn.

Sommige leden zullen zich schuldig voelen omdat ze het gevoel hebben dat zij niets aan de zending van de kerk doen terwijl zij dat juist wel doen. Dit soort schuldgevoel vloeit niet voort uit onvoldoende inspanning, maar uit onvoldoende perspectief. Een moeder met een paar kleine kinderen bevordert, bijvoorbeeld, de zending van de kerk in alle drie dimensies als zij haar kinderen voorbereidt op een zending, als zij hun eerbied voor de tempel onderwijst en hen voorbereidt op de tempelverbonden, en door haar voorbeeld laat zien wat het betekent om naar volmaking te streven.

Het derde beginsel is dat het wenselijk is voor ieder lid van de kerk om de verkondiging van het evangelie, de vervolmaking van de heiligen, en de verlossing van de doden niet louter als de zending van de kerk te zien, maar ook als persoonlijke opdracht. Ieder lid behoort in elk van deze dimensies bezig te zijn, met dien verstande dat hij niet meer doet dan zijn huidige omstandigheden en middelen hem toestaan.

De drie dimensies van de zending van de kerk grijp-

pen in elkaar en zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Iemand die een ander vraagt met hem naar de tempel te gaan, draagt daarmee bij tot de vervolmaking van de heiligen en de verlossing van de doden. Allen die naar de tempel gaan, zullen gesterkt worden door de persoonlijke omgang en de Geest in het huis van de Heer. Volwassen leden behoren aangemoedigd te worden hun tempelverordeningen te ontfangen en de verbonden die zij in de tempel sluiten, na te leven. En jongeren zouden aangemoedigd moeten worden zich voor te bereiden op een zending en een tempel-huwelijk.

Hoeveel wordt er van ons gevraagd?

Op de vraag hoeveel en wat ieder lid, behalve zijn of haar kerkroeping, op eigen initiatief kan doen, antwoord ik dat we ons moeten laten leiden door het beginsel dat Koning Benjamin in zijn klassieke toespraak onderwees. Na zijn volk onderwezen te hebben wat zij moesten doen om 'schuldeloos voor God [te kunnen] wandelen', waaronder te geven aan de armen, besloot hij: 'En ziet toe, dat al deze dingen in wijsheid en orde geschieden; want het is niet nodig, dat een mens harder loopt dan zijn kracht hem toelaat' (Mos. 4:27). Evenzo zei de Heer tegen Joseph Smith, toen deze tijdens de vertaling van het Boek van Mormon met grote tegenspoed te maken kreeg: 'Loop niet sneller, of werk niet meer dan uw krachten toelaten en er midden worden verschaft, die u in staat zullen stellen te vertalen, doch wees ijverig tot het einde toe' (LV 10:4).

Met deze woorden in gedachten behoren de leiders de leden aan te moedigen om, gehoor gevend aan de influisteringen van de Geest, vast te stellen wat zij 'in wijsheid en orde' en in overeenstemming met hun eigen 'krachten' en 'middelen' aan tempelwerk en familiegeschiedenis kunnen doen. Op deze manier zal het werk, als we tot het einde toe ijverig zijn, voorspoedig zijn.

De lijst van werkzaamheden, waardoor het werk bevorderd kan worden, is lang, en de gevolgen van de

rijk gevarieerde inspanningen van leden van de kerk zijn verstrekkend.

Bij het plannen van onze werkzaamheden in tempelwerk en familiegeschiedenis, moeten wij ons hele leven in ogenschouw nemen. Het totaal aan tijd en middelen dat wij kunnen besteden aan de zending van de kerk – wat we tijdens een bepaalde periode van ons leven kunnen en moeten doen – zal mettertijd veranderen als er verandering in onze omstandigheden komt. De tijd die we aan elk van de drie dimensies besteden zal ook variëren.

Alles heeft zijn tijd

Wij zijn allemaal bekend met de wijze lering dat 'alles [. . .] zijn uur [heeft] en ieder ding onder de hemel zijn tijd; (. . .) een tijd om te zoeken en een tijd om verloren te laten gaan; een tijd om te bewaren en een tijd om weg te werpen' (Pred. 3:1, 6). De leiders behoren deze realiteit te onderwijzen en er rekening mee te houden bij het nemen van beslissingen.

De aard van onze kerkroeping zal zeker van grote invloed zijn op onze persoonlijke betrokkenheid bij de zending van de kerk. Voltijdzendingen zullen, bijvoorbeeld, bijna al hun tijd besteden aan zendingswerk. Dat is juist, maar na hun zending behoort de situatie te veranderen.

Toen ik rechten studeerde, woonden we 2200 kilometer van de dichtstbijzijnde tempel. We hadden weinig geld, en het viel niet mee om zowel de studie te bekostigen als voor mijn gezin te zorgen. Elke keer als mijn vrouw en ik in de zomer naar Utah teruggingen, bezochten we de tempel, maar anders niet. Ik ben blij dat mijn priesterschapsleiders mij geen schuldgevoelens hebben aangepraat, omdat ik de tempel niet vaker bezocht. Een paar jaar later was ik werkzaam in Washington, D. C., en kon ik gebruik maken van de uitstekende faciliteiten van het centrum voor familiegeschiedenis daar. In dat jaar koos ik ervoor om mij (naast mijn kerkroeping) te concentreren op familiehistorisch onderzoek. Toen we naar een andere stad verhuisden,

werd ik geroepen als ringzending en verlegde ik mijn prioriteiten van familiegeschiedenis naar zendingswerk.

In wijsheid en orde

Het beginsel leden aanmoedigen om onder gebed vast te stellen wat zij in hun huidige omstandigheden 'in wijsheid en orde' kunnen doen is een belangrijk beginsel van kerkbestuur en individuele groei. Aantallen of opdrachten zijn in strijd met een belangrijk beginsel. Wij hebben bijna allemaal wel eens iemand de leden van een quorum of ZHV de opdracht horen geven om de tempel die maand een gegeven aantal keren te bezoeken. Wij hebben het bijna allemaal wel eens meegemaakt dat een leider van alle leden van de wijk precies hetzelfde bedrag verlangde voor een bepaalde financiële behoefte. Zulke opdrachten of aanslagen houden geen rekening met de individuele omstandigheden of de geest van een vrijwillig offer.

Koning Benjamin heeft *niet* gezegd dat 'al deze dingen volgens een eenvoudige deelsom dienen te geschieden, ook al moeten sommige leden dan harder lopen dan hun kracht toelaat' (vergelijk Mos. 4:27). De profeet Joseph Smith heeft *niet* gezegd: 'Ik leer hun de juiste beginselen en daarna geef ik ze een aanslag' [Hij heeft gezegd: 'Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf', vert.] (zie *Journal of Discourses*, deel 10, blz. 57-58).

Samenvattend behoren we de volgende beginselen te begrijpen en toe te passen:

(1) Alles behoort in wijsheid en orde gedaan te worden. We behoren in te zien dat de omstandigheden van onze leden variëren. Deze omstandigheden in overweging nemend, behoren we de zending van de kerk dusdanig te stimuleren dat het werk van de Heer gedaan wordt en niet dat zijn kinderen zich schuldig gaan voelen.

(2) Ieder ding onder de hemel heeft zijn tijd. Tempelwerk en familiegeschiedenis zijn veelomvattend. Wij behoren de leden aan te moedigen onder gebed datgene

uit te kiezen wat zij kunnen doen onder hun huidige omstandigheden en in hun huidige kerkroeping, waarbij zij 'ijverig tot het einde toe' zijn.

(3) Ieder lid van de kerk behoort zijn taak in de drie dimensies van de zending van de kerk – het evangelie verkondigen, de heiligen vervolmaken, en de doden verlossen – te zien als een levenslang voorrecht. Een ieder behoort zijn of haar persoonlijke aandeel van tijd tot tijd te evalueren aan de hand van zijn of haar omstandigheden en middelen. De leiding van de Geest van de Heer en de leiding van priesterschapsleiders zijn daarbij van belang.

Er kunnen familieorganisaties gevormd worden, familieprojecten gepland, er zijn harten die geraakt kunnen worden, gebeden die uitgesproken kunnen worden, leerstellingen die onderwezen kunnen worden, kinderen die onderwezen kunnen worden, er zijn gegevens van familieleden, overleden of in leven, die opgezocht kunnen worden; u kunt een tempelaanbeveling ontvangen, u kunt een tempel bezoeken, verbonden sluiten en verordeningen ondergaan.

Als wij onze taak volbrengen door onze broeders en zusters te onderwijzen en te tonen hoe wij deel kunnen hebben aan het tot stand brengen van het eeuwige leven van de mens, zullen we allemaal gezegend worden, want dit is zijn werk en zijn heerlijkheid. □

VERBLIJDT U

MET MIJ, WANT IK HEB MIJN SCHAAP GEVONDEN,
DAT VERLOREN WAS.
(Lucas 15:6.)

ALS EEN VERLORENE IS GEVONDEN, MOETEN WE HEM
MET VREUGDE ONTVANGEN. WANT ZONDER DE GOEDE HERDER
ZIJN WIJ ALLEMAAL VERLOREN.
(Zie 3 Nephi 18:31-32.)

'Het verloren schaap', schilderei van N. C. Wyeth. Ge reproduceerd met toestemming van het Colby Museum of Art.

Van het gebiedspresidium

De grootste van alle gaven

Ouderling Spencer J. Condie, eerste raadgever in het gebiedspresidium Europa

Het is interessant hoe verschillende feestdagen die lang geleden werden ingesteld om een bijzondere gebeurtenis te gedenken, door de jaren heen bijna volledig hun oorspronkelijke betekenis verloren hebben. Thanksgiving Day, bijvoorbeeld, was oorspronkelijk bedoeld als dankdag voor een overvloedige oogst. Maar nu boerderijen steeds meer vervangen worden door fabrieken, hebben we geen waardering meer voor de zegeningen die wij uit de aarde ontvangen.

De feestdag die wellicht de grootste en meest tragische verandering heeft ondergaan is Kerstmis, de viering van Gods grootste gave aan het mensdom. Kerstmis stamt uit het oprechte verlangen deze grote gave in gedachten te houden door elkaar gaven te schenken. De oorspronkelijke geschenken waren eenvoudige

dig en handwerk van de schenker. De handen van de schenker weefden draden van liefde en toewijding in elk geschenk. Maar door de jaren heen, nu men de geschenken niet langer zelf maakt, zijn de gedachten van de schenker niet langer bij de eigenlijke bedoeling van het geschenk.

De herders die de hemelse koren de geboorte van de Heiland hoorden verkondigen, en de wijze mannen die van ver kwamen om aan zijn voeten neer te knielen, erkenden Hem als de 'Wonderbare raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst' (Jes. 9:5; 2 Ne. 19:6), in tegenstelling tot koning Herodes en vele Farizeeën en Sadduceeën die de Gave van de Eniggeborene verwierpen. Zij en vele anderen door de eeuwen heen vervullen zonder dat zij zich daarvan bewust zijn, Nephi's profetie dat 'de wereld [...] Hem wegens haar ongerechtigheid als niets [zal] achten' (1 Ne. 19:9). Van hen die de gave verwerpen, heeft de Heer gezegd: 'Want wat baat het een mens, indien hem een gift wordt geschonken, en hij ontvangt de gift niet? Ziet, hij verheugt zich niet in hetgeen hem wordt gegeven, evenmin verheugt hij zich in hem, die de gever

der gift is' (LV 88:33).

In afdeling 46 van de Leer en Verbonden heeft de Heer geopenbaard: 'Er zijn vele gaven, en een ieder wordt door de Geest Gods een gave geschonken' (LV 46:11). Deze gaven worden besproken in 1 Korintiërs 12, Moroni 10 en LV 46, en omvatten de volgende: de gave om 'het woord van wijsheid' en 'het woord der kennis' te onderwijzen, de gave van 'buitengewoon groot geloof', een kennis dat 'Jezus Christus de Zoon van God is', de gave om het getuigenis van anderen te geloven, de gave om 'machtige wonderen te werken', de gave om 'aangaande alle dingen te profeteren', de gave om engelen te aanschouwen en geesten te onderscheiden, de kennis van 'de verscheidenheid van bediening' en 'de verscheidenheid der werkingen', de gave om talen te vertolken en de gave 'om in talen te spreken'. 'En al deze gaven komen van God voor het welzijn der kinderen Gods' (LV 46:26).

Moge een ieder van ons de ware geest van Kerstmis bij zich houden, niet alleen in deze kersttijd, maar het hele komende jaar en de rest van ons leven, door anderen te dienen en hen in onze geestelijke gaven te laten

delen, want 'wanneer gij in de dienst van uw naasten zijt, [zijt] gij louter in de dienst van uw God' (Mos. 2:17).

Het is mijn oprecht gebed dat wij deze Kerst meer aandacht zullen besteden aan schriftonderzoek dan aan kerstinkopen, dat wij meer tijd zullen besteden aan gebed dan aan cadeautjes. Mogen wij meer tijd besteden aan dienstbetoon en minder tijd aan egocentrisch vermaak.

Hoe kunnen wij onze dankbaarheid uiten voor de hemelse gave van onze Hemelse vader aan ons: de gave van de geboorte van de Heiland, zijn leven en zijn verzoening? De Heiland leert ons dit in één korte zin: 'Wanneer gij mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren' (Joh. 14:15). President Howard W. Hunter heeft gezegd dat de Heiland 'onze toewijding aan Hem zal afmeten aan de manier waarop wij onze medemenselijke liefhebben en dienen' ('De toetssteen van de Heer', De Ster, januari 1987, blz. 31). Het is mijn gebed dat wij onze liefde voor Christus zullen tonen door gehoorzaamheid aan zijn geboden en door ons verlangen alle kinderen van onze Hemelse Vader te laten delen in het evangelie.

Helene Ringger

In een toespraak tot de jonge-vrouwenleiders heeft zuster Ardeth Kapp, algemeen presidente van de JV-organisatie, gezegd: 'President Hinckley heeft eens gezegd: "Als u één jonge vrouw behoudt, behoudt u een hele generatie". Door uw toewijding, werk en gebeden, mijn geliefde zusters, behoudt u generaties. Wij vertrouwen op u, wij bidden voor u, wij danken u voor de enorme hoeveelheid werk die u, vaak onder lastige omstandigheden, verzert om één meisje te behouden, en dan weer één en weer één. Dit vergt grote liefde.'

Zes jaar lang krijgen onze jonge vrouwen deze liefde, zorg en leiding.

Bij ons bezoek aan de ringeren raken wij steeds meer doordrongen van de veranderingen die de overgang van de JV naar de ZHV met zich meebrengt. En dit geldt niet alleen voor de jonge vrouwen, maar ook voor de JV- en ZHV-leiders.

Laten we het eerst hebben

De overgang van JV naar ZHV

over de veranderingen:

* Zes jaar lang worden de jonge vrouwen aangemoedigd om aan persoonlijke doelen te werken.

* Om de persoonlijke benadering in de hand te werken zijn de jonge vrouwen opgedeeld in klassen.

Als de jonge vrouw overgaat naar de ZHV staan haar de volgende veranderingen te wachten:

* Opeens maakt zij deel uit van een grote groep vrouwen, waarin de persoonlijke benadering ver te zoeken lijkt. Alles lijkt in anonimiteit gehuld te zijn. Zij zal zich waarschijnlijk, bewust of onbewust, achter die anonimiteit verschuilen.

* Zij komt erachter dat er geen leeftijdsgroepen zijn die dezelfde interesse of mentaliteit hebben. Zij zal zich onwillekeurig terughoudend opstellen.

* Zij zal geneigd zijn een gevoel van vervreemding van deze nieuwe groep mensen toe te staan.

Wat kunnen we doen om

deze overgang zo soepel mogelijk te laten verlopen en de jonge vrouwen zich thuis te laten voelen in een nieuwe en onbekende omgeving?

* In haar laatste jaar in de jonge-vrouwen moeten de JV-leiders de jonge vrouw aanmoedigen onafhankelijker te zijn.

* Het is heel belangrijk dat de JV-leiders een positieve houding hebben tegenover de ZHV. Vertel de jonge vrouwen wat voor interessants u allemaal gedaan hebt op de vergadering huiselijk leven. En nodig ze uit om die met u te bezoeken als ze daarin geïnteresseerd zijn.

* Bezoek eenmaal per maand de zondagse ZHV-vergadering met de 17-jarige lauwermeisjes. Dat zal hen de kans geven vertrouwd te raken met de zusters en met de gang van zaken in die organisatie.

* Het contact en de samenwerking tussen de verschillende hulporganisaties, waarover we in een vorig artikel hebben geschreven, is van groot belang voor de jonge vrouwen, want het doet hen beseffen dat er liefde en harmonie bestaat tussen de presidiums van de hulporganisaties.

* Na goedkeuring van de bisschop kunt u het zo regelen dat de jonge vrouwen in kleine groepjes overgaan naar de ZHV. Het is niet noodzakelijk dat een jonge vrouw op haar achttiende verjaardag naar de ZHV

overgaat. Zij kan wachten totdat er nog een jonge vrouw of een groepje jonge vrouwen oud genoeg is voor de ZHV. Hierdoor zal de overgang soepeler verlopen.

Na de overgang van de JV naar de ZHV moet het ZHV-presidium er alles aan doen om de jonge vrouwen zich thuis te laten voelen. Zo mogelijk moeten zij herinnerd worden aan hun doelen en idealen.

* Breng de jonge vrouwen tweemaal per maand in een klas bijeen waarin zij aan de hand van de ZHV-lessen hun specifieke problemen kunnen bespreken. Indien nodig kan er voor die klas een leerkracht geroepen worden onder wier leiding een van de nieuwe jonge zusters de les geeft. De ervaring leert dat zo'n klas de overgang van JV naar ZHV ten goede komt en de jonge vrouwen zich eerder thuis zullen voelen in de ZHV.

* Jonge vrouwen moeten minstens een jaar en bij voorkeur twee jaar in de ZHV doorbrengen zonder roepingen buiten de organisatie. Dat zal hun band met de andere zusters sterken.

Ik ben er zeker van dat u in dit opzicht vele waardevolle ervaringen hebt gehad. Mag ik u vragen om die ervaringen op te sturen, zodat wij er ons nut mee kunnen doen?

* Wij danken u voor het goede werk dat u voor deze jonge zusters doet — die onze hoop op een succesvolle groei van de kerk zijn.

Kerstgroet

'En er waren herders in diezelfde landstreek, die zich ophielden in het veld en des nachts de wacht hielden over hun kudde. En opeens stond een engel des Heren bij hen en de heerlijkheid des Heren omstraalde hen, en zij vreesden met grote vreze. En de engel zeide tot hen: Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David. En dit zij het teken: Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe. En plotseling was er bij de engel een grote hemelse legermacht, die God loofde, zeggende: Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens' [Luc. 2:8-14].

De medewerkers van het Kerkelijk vertaalbureau wensen u prettige kerstdagen en een voorspoedig 1990. Wij staan in het nieuwe jaar weer voor u klaar.

Eigen gebouw voor de Gemeente Zwolle

De Gemeente Zwolle heeft sinds kort een eigen gebouw, waar de Zwollenaren heel blij mee zijn..

De gemeente heeft overigens een roemrucht verleden. Percy de Wilde, die lid is van de Gemeente Zwolle, geeft hierna een beknopt overzicht.

Enkele historische hoogtepunten

De geschiedenis van de Gemeente Zwolle gaat een heel eind terug. In 1866, vijf jaar nadat de eerste zendelingen Nederland betraden, toonde een kleine sekte in Zwolle die zichzelf 'christenen' noemde, interesse in het herstelde Evangelie. Datzelfde jaar lieten

vier leden van genoemde groep zich dopen.

Van 1869 tot 1871 werd de leiding van het Nederlandse Zendingsgebied overgedragen aan een plaatselijke broeder — Jan F. Krumpelman uit Zwolle. Hoewel we geen verslag van zijn activiteiten hebben,

gaan we ervan uit dat hij de zaken goed heeft bijgehouden tot de aankomst van de nieuwe zendingspresident.

Een decennium later, op 22 augustus 1880, werd de tweede Nederlandse conferentie van de kerk in een hotel in Zwolle gehouden. Er waren 120 aanwezigen, van wie zo'n 40 onderzoekers.

Uit de eerste helft van deze eeuw hebben wij weinig gegevens over de Zwolse kerkgeschiedenis. Op 26 januari 1947 werd het zendingsgebied echter opnieuw geopend door ouderling Haye Hommes.

Het jaar daarop begon men te vergaderen in het toenmalige Hotel Geijtenbeek.

In de daaropvolgende jaren werd de Gemeente Zwolle veelal gepreseed door zendelingen en vergaderde men o.a. in de Bloemendaalstraat en Hotel Suisse.

Begin jaren zeventig begon men te vergaderen in het 'Eigen Gebouw' aan de badhuiswal. Het was in dat pand dat Zwolle op 7 mei 1978 een zelfstandige gemeente werd.

Het nieuwe kerkgebouw

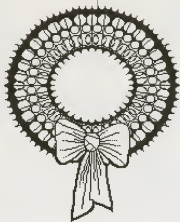
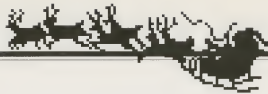
Per 1 augustus 1989 vergaderen de Zwolse heiligen in een echt 'eigen' kerkgebouw. Hoewel het moderne kantoorgebouw gehuurd wordt, is het toch volledig als kerkgebouw ingericht. De Zwolse leden voelen zich met recht gezegend met de nieuwe faciliteiten die hen nu ter beschikking staan.

Het gebouw fungeert gedeeltelijk als centrum van de Ring Apeldoorn, omdat die er zijn bestuursvergaderingen houdt. Het adres is: Rijnlaan 39, 8032 JZ Zwolle, telefoon 038-532477.

De kapel biedt ruimte aan ca. zestig personen.

Foto J. Jongekrijg

ZHV-zusters varen eruit

Noëlla Hermans

Zaterdag 16 september. Een druilerige regen kondigde de dag een beetje somber aan, maar een veertigtal ZHV-zusters van het District Antwerpen lieten het niet aan hun hart komen en trokken er blijgezind op uit. Zij reisden naar Temse, een plaatsje aan de Schelde, alwaar aan de Wilfordkaai een plezierboot lag waarmee zij een dagje op het water zouden vertoeven.

Dankbaar openden we met gebed, omdat we er bij konden zijn en vroegen de Heer om de dag met wat zonneschijn op te vrolijken. Tussen de buien door gingen de meeste zusters aan dek. Het was er wonderig maar heerlijk! Een groepje zusters zong lofzangen, de stemming was opperbest en vanaf de oever werden we toegewuifd door vroege fietsers en wandelaars. Ook wisten we de aandacht van een grote cendenkolonie op ons te vestigen.

Na een tijdje brak de zon

door de wolken en was het feest compleet. Haar stralen waren een weldaad en ze bleef ons voor het grootste deel van de dag begeleiden.

Onze eerste halte was in

Baasrode. Hier bezochten we, onder deskundige leiding van een gids, het museum van de binnenscheepvaart. Op de bovenverdieping was een fototentoonstelling. We hadden niet beseft dat foto's zo mooi kunnen zijn.

Van Baasrode voeren we naar Dendermonde. Daar bezochten we het stadhuis, het Begijnhof en de O.L. Vrouwekerk. Onze gids was een vrouw die fantastisch kon vertellen, ondermeer de legende van het ros Beiaard en de vier Heems-kinderen.

Natuurlijk waren er ook zusters die gingen winkelen en snoepen. Heerlijk ijs verkoopt men daar in Dendermonde!

Tijdens onze terugvaart

naar Temse kregen we nog een buitje ten afscheid, maar daarna genoten we weer met volle teugen van de zalige rust aan dek, geflankeerd door weelderig groene oevers.

Rond half zes konden we aan de einder de kleine huisjes van Temse zien. Ze leken op afstand wel gemaakt van luciferdoosjes. Toen we, na het slotgebed, weer aan wal stapten werden we — zo leek het althans — nog verwelkomd door de plaatselijke muziekkapel die een rondgang hield. Een passend einde van een geslaagd uitstapje. Wat belangrijker was, er waren weer nieuwe vriendschappen gesloten en bestaande vriendschappen versterkt. Tot ziens, zusters!

Enkele zusters aan dek, genietend van het zonnetje.

Kath
Blaas

Literaire wedstrijd 1989

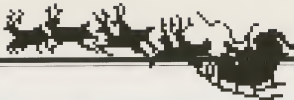
De sluitingsdatum van de Literaire wedstrijd 1989 nadert met rasse schreden. (Inzendingen met een later postmerk dan 31 december worden uitgesloten.) Wij hopen dat u, zo u dat al niet gedaan hebt, uw 'kunstwerk' zult inzenden. Wellicht kunnen de onderstaande citaten voor u een duwtje in de rug zijn om de pen ter hand te nemen en het verhaal of gedicht te schrijven dat de heiligen zal opbouwen. Wij wensen u veel succes!

Genie is één procent inspiratie en negenennegentig procent transpiratie.
T. Edison

Veel van onze tekortkomingen vloeien voort uit ongebruikte capaciteiten. A.
Benson [Vlaams dichter van Italiaanse afkomst]

Iedereen heeft wel een talent, maar niet iedereen heeft de moed om het talent te volgen in het onbekende verschiep. Anonymus

Zet je licht niet onder de korenmaat. (Matt. 5:15)

Profiel

Mary Kaiser Een gelovige vrouw

Door Jørgen Ljungstrøm

Onlangs konden de inwoners van Gladsaxe, een voorstad van Kopenhagen, de 85-jarige Mary Kaiser, het hoofd public communications van de Wijk Kopenhagen 3 op de radio horen, die de luisteraars informeerde omtrent de zustershulpvereniging. Er is waarschijnlijk niemand in de kerk in Denemarken die meer persberichten aflevert bij de Kopenhaagse dag- en weekbladen en radiostations dan Mary Kaiser. Haar radiodebuut vloede voort uit een persbericht dat zij geschreven had naar aanleiding van de verjaardag van de zustershulpvereniging.

Mary Windfeldt Kaiser is met haar familiehistorisch onderzoek in de zestiende eeuw beland en heeft twee boeken over haar onderzoek geschreven. In een recensie van haar boek 'De familie Windfeldt' schreef een krant in Kopenhagen: 'Mary Windfeldt Kaiser heeft haar familiegeschiedenis onderzocht en het resultaat is een schitterende kroniek ... voor de gewone lezer is het een compleet boek.' Maar Mary Kaiser is niet alleen genealoge en kroniekschrijfster.

Mary Kaiser trad in 1932 in Kopenhagen tot de kerk

toe. Haar aanstaande echtgenoot was al lid van de kerk en had haar in aanraking met de kerk gebracht. Mary bleef actief in de kerk na haar echtscheiding in 1947. Zij is een van de weinige Deense leden die voor de Tweede Wereldoorlog lid werden en in Denemarken bleven, hoewel zovelen naar de VS emigreerden. Het zou niet eenvoudig voor haar geweest zijn om daar als alleenstaande moeder met twee kinderen een bestaan op te bouwen.

Toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak, werden alle Amerikaanse zendelingen, met inbegrip van de zendingspresident, teruggeroepen en gingen de kerkaangelegenheden over in de handen van plaatselijke priesterschapsleiders. Het plaatselijke lid Orson B. West werd als zendingspresident geroepen en Mary Kaiser werd de zendingssecretaresse. Mary zorgde er tijdens de oorlogsjaren

voor dat de nodige verslagen nauwkeurig werden bijgehouden, alsof er geen oorlog woedde.

Mary Windfeldt Kaiser

Maar Mary was niet alleen een kundig secretaresse. Zij is ook een boekenwurm. Als kind al verkoos zij lezen boven buitenspelen met haar vriendinnetjes. Als jonge vrouw

slaagde zij voor het 'studentexamen' [het equivalent van het HBS-examen, red.], waarna zij haar talenten in dienst van de kerk stelde. Zo werd zij gevraagd om lesboeken etc. te vertalen. In 1951 werd zij de redactrice van *Den danske Stjerne*, het officiële Deense maandblad van de kerk. Zij bleef redactrice tot 1971. In de beginperiode van haar redactriceschap besloot zij in overleg met de zendingspresident wat er in het blad kwam. Als redactrice vertaalde Mary artikelen, zij redigeerde het plaatselijke nieuws dat zij uit heel het land ontving,

verzorgde de opmaak van het blad, en deed alles wat ook maar nodig was om het blad te kunnen uitgeven. Aldus drukte Mary onmiskenbaar haar stempel op het tijdschrift, totdat in 1967 de opmaak en druk van het blad door de drukkerij in Frankfurt werd overgenomen. Zij bleef werkzaam als redactrice totdat International Magazines in Salt Lake City in 1971 het redacteurschap overnam.

Behalve vele lesboeken en artikelen heeft Mary ook het boek *The Kingdom of God Restored* [Gods koninkrijk hersteld] van Carter E. Grant vertaald. Haar leestlust en haar opvoeding — haar moeder droeg graag poëzie voor — hebben bijgedragen tot Mary's dichtersgave. Zij heeft liedjes en lofzangen geschreven, waarvan er vele een vertaling of omwerking uit het Engels waren. Veel van haar vertalingen worden nog steeds door de Deense leden gezongen.

Mary is in vele opzichten een pionier, iemand die voortop loopt. In 1955 werd de Zwitserse tempel ingewijd, en in datzelfde jaar begonnen ook de legenda-

rische 'tempelreizen'. In de eerste tien jaar ging men per trein naar Zwitserland, daarna per bus. De voorbereidingen waren veelomvattend, maar Mary, die de leiding over deze reizen had, zorgde er altijd goed voor dat alles werd afgehandeld met het oog alleen gericht op het comfort van haar medereizigers. Niets was haar te veel om van deze reizen een onvergetelijke gebeurtenis te maken voor de tempelgangers. Er zijn heel veel leden die bijkans lyrisch worden bij het noemen van deze 'tempelreizen'.

Eenmaal kwamen zij erachter, op het moment dat zij op het station van Bern op de trein richting Kopenhagen wilde stappen, dat zij een zuster, die niet in het accommodatiecentrum had geslapen, misten. De groep, die 70 couchettes had gereserveerd, moest wel zonder haar vertrekken. De zuster werd de volgende dag slapend onder een afdakje aangetroffen. Mary ging terug naar Zwitserland om haar naar huis te vergezellen, maar de zuster was ziek geworden en moest een maand in een ziekenhuis worden opgenomen. Nadat Mary ervoor gezorgd had

dat de zuster was opgenomen in het ziekenhuis, besefte ze dat ze 48 uur niet geslapen had. Een andere keer had Mary de groep gezegd dat niemand de trein mocht verlaten in Frankfurt, omdat de trein binnen enkele minuten alweer zou vertrekken. Maar toen de trein het station uitrolde, zag ze dat een van de mensen uit de groep op het perron op z'n gemak in zijn overhemd een ijsje stond te eten. Zijn bagage en zijn colbertje, waarin zijn paspoort zat, waren in de trein. Maar wie stond er op het perron te wachten toen de trein het station van Hamburg binnenreed? Juist, de gestrande medereiziger. Hij was zonder zelfs maar een kaartje te kopen op een sneltrein gesproongen en was vóór hen in Hamburg aangekomen.

In die tijd werd elke tempeldienst voorafgegaan door een bijeenkomst waarin de tempelpresident of een van zijn raadgevers instructies gaf. En of dat nu in het Engels of het Duits gebeurde, Mary was een uitstekende tolk. Mary praat in dat verband met respect over president Immo Luschin [voormalig tempelpresident en vertaaladviseur bij de kerk, red.] die zo'n goede kennis

van het Deens had dat hij zijn instructie weleens onderbrak en zei: 'Nee, zuster Kaiser, dat heb ik niet gezegd.'

Zeventien jaar lang was Mary de secretaresse van het ZHV-bestuur en van de inmiddels opgeheven genealogische vereniging van het Deense zendingsgebied. Ook is zij werkzaam geweest als pianiste en organiste van de ZHV.

Dit is een profiel van een gewoon lid (zo ziet zij zichzelf) van de kerk, dat waarlijk haar roeping heeft grootgemaakt. Mary Kaiser is bescheiden, zoals dat met

vele muzikaal begaafde mensen het geval is. Door een deugdzzaam leven en een intensieve studie van de Schriften heeft Mary een rijk innerlijk leven gekregen. Mary Kaiser is nu 85 jaar oud. Loyaal aan haar bereidheid om te dienen waar zij maar nodig is, is zij nu werkzaam als hoofd public communications in de Wijk Kopenhagen 3 en als redactrice van de wijkkrant. Mary Kaiser heeft twee kinderen grootgebracht, vele kerkroepingen vervuld en is een grote steun geweest voor vele zendingspresidenten die door haar toewijding beter hebben gefunctioneerd.

DE KINDERSTER

December 1989

'En dit is het evangelie, de blijde boodschap, waarvan de stem uit de hemelen ons getuigenis gaf, Dat Hij, namelijk Christus, in de wereld kwam om voor de wereld te worden gekruisigd, om de zonden der wereld te dragen, en om de wereld te heiligen en van alle ongerechtigheid te reinigen; Dat allen (. . .) door Hem (. . .) zalig mochten worden.'

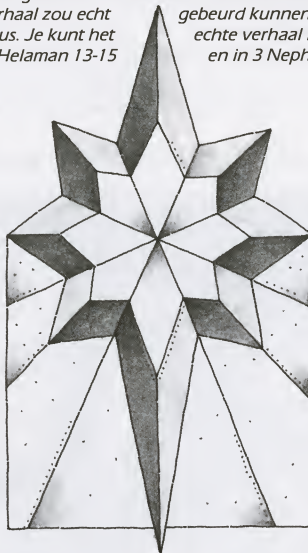
(LEER EN VERBONDEN 76:40-42)

EEN NIEUWE STER

Dora D. Flack

De Lamaniet Samuël was een profeet die de Nephieten waarschuwde dat ze zich moesten bekeren en hij profeteerde dat Jezus geboren zou worden. De mensen die hem geloofden, werden vervolgd. Het volgende verhaal zou echt gebeurd kunnen zijn in het land Zarahemla, echte verhaal in het Boek van Mormon lezen, en in 3 Nephi 1.

Matoni, ik ben bang dat we niet meer samen kunnen spelen,' zei Zenos, en hij tekende met zijn stok in het zand. 'We zijn wel goede vrienden, maar jouw vader is boos omdat mijn moeder en ik de woorden van de Lamaniet Samuël geloven. Hij vindt de woorden van de profeet dwaas.'

'Mijn vader is door de ongelovige mensen misleid,' antwoordde Matoni. 'Daarom wordt hij zo boos als hij weet dat jij en ik bij elkaar zijn geweest.'

'Als je vader de waarheid leert kennen, kunnen we weer vrienden zijn,' zei Zenos terwijl hij nadacht. 'We moeten nu wel gaan. Samuël gaat zo van de stadsmuur een toespraak houden.'

'Tot ziens, vriend,' zei Matoni toen ze elkaar de hand gaven en afscheid namen.

Zenos ging snel naar de stadsmuur om naar de man te luisteren die niet bang was om van die hoge muur tegen de mensen te spreken. Er waren al een heleboel mensen bij elkaar, sommigen luisterden en anderen spotten.

Zenos hoorde de vriendelijke stem van Samuël. Hij zei: 'Ziet, ik geef u een teken; want het zal nog vijf jaar duren, en ziet, dan komt de Zoon Gods om

allen te verlossen, die in Zijn naam zullen geloven.'

'En ziet,' ging Samuël verder, dit zal ik u geven als een teken ten tijde Zijner komst; want ziet, er zullen grote lichten aan de hemel zijn, zodat er in de nacht vóór Zijn komst geen duisternis zal heersen . . .

'Daarom zullen er een dag, een nacht en een dag zijn, alsof die één dag waren en er geen nacht was; en dit zal u tot een teken zijn; want gij zult van zonsopgang en zonsondergang weten; (...) en dit zal de nacht zijn voordat Hij wordt geboren.'

'En ziet, er zal een nieuwe ster verrijzen, zoals gij er nimmer één hebt aanschouwd.'

Plotseling zag Zenos dat een man die vlakbij hem stond, een steen oppakte. De profeet was een makkelijk doel. Er waren boze stemmen terwijl de stenen en pijlen door de lucht vlogen. Zenos was verbaasd, en hij keek naar Samuël die doorging met profeteren. Niets kon hem raken.

'Zo zeker als de Here leeft, zullen deze dingen geschieden, zegt de Here,' zei Samuël tot slot.

Op dat moment rende de vader van Matoni de trappen van de stadsmuur op en riep: 'Grijp hem! Bind hem vast! Weg met hem!' Anderen renden

achter hem aan de trap op. Maar Samuël klom aan de andere kant van de muur naar beneden en vluchtte veilig weg.

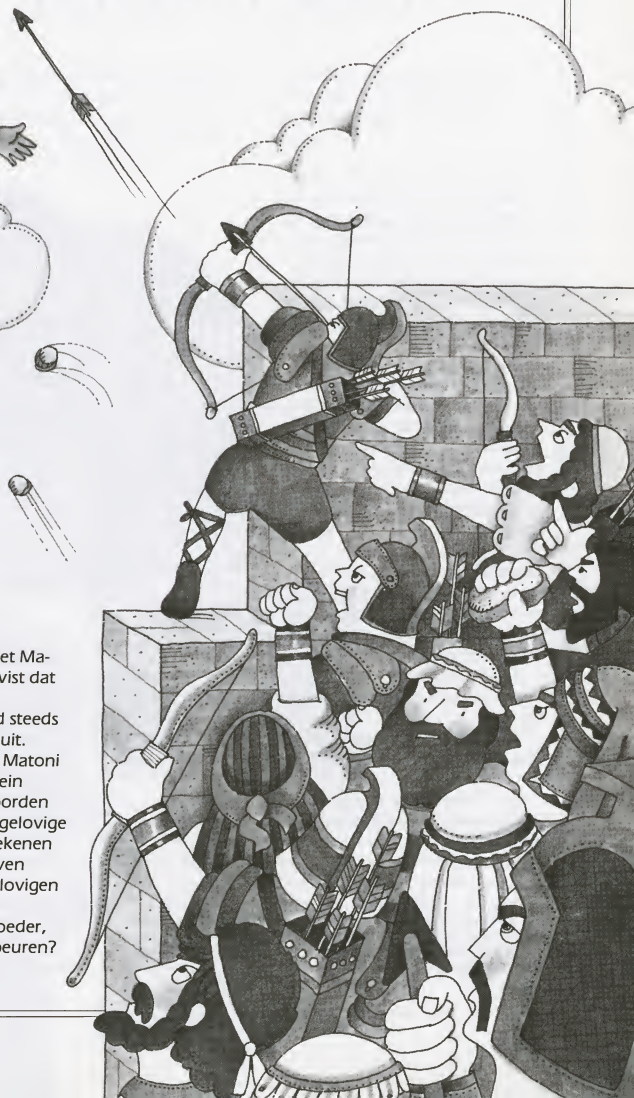
Zenos was bang en in de war, en hij rende naar huis om zijn moeder te vertellen over de profetieën van Samuël en over de dingen die waren gebeurd. Zij zei tegen Zenos dat hij geloof moest hebben en moest afwachten.

De volgende vijf jaar sprak Zenos niet met Matoni. Soms zag hij hem in de verte. Zenos wist dat zijn vriend het moeilijk had.

Het gemopper van de ongelovigen werd steeds erger en op straat lachten zij de gelovigen uit.

Op een dag hoorde Zenos de vader van Matoni tegen een groepje mannen op het marktplein praten. Hij zei: 'De tijd is voorbij, en de woorden van Samuël zijn niet uitgekomen. Zulke ongelovige mensen mogen niet blijven leven. Als de tekenen die Samuël heeft voorspeld niet binnen zeven dagen plaatsvinden, dan zullen we alle gelovigen vernietigen.'

Geschrokken rende Zenos naar huis. 'Moeder, moeder!' riep hij. 'Wat gaat er met ons gebeuren? Ik hoorde Matoni's vader -'

'We moeten standvastig in ons geloof blijven,' viel zijn moeder hem in de rede, 'want Samuël heeft gefrofeteerd dat binnen vijf jaar het teken zou komen, en die vijf jaar zijn nu bijna voorbij.'

Terwijl de dagen voorbij gingen, maakte Zenos zich vaak zorgen, maar aan zijn moeder kon je niet zien of ze bang was. Ze ging rustig verder met haar werk.

De avond voor de zesde dag stond Matoni aan de deur. Zijn stem trilde toen hij zijn vriend waarschuwde: 'Zenos, je moet met je moeder de heuvels invluchten. Morgen is de beslissende dag, en mijn vader zal als eerste hierheen komen, omdat jullie mijn vrienden zijn geweest. Ga gauw!'

'Laten we eerst even bidden,' zei moeder rustig tegen de twee jongens, en zij knielden bij de tafel neer.

Toen ze na het gebed weer opstonden, zei Zenos: 'Dat is gek. De zoon is al ondergegaan, maar toch is het nog dag.'

'Dat is het teken, Zenos! Het teken!' riep Matoni.

'Blijf maar bij ons, Matoni,' zei moeder. 'Je bent hier veiliger.'

Het bleef de hele nacht licht, en toch kwam de volgende morgen de zoon weer gewoon op.

'Samuël heeft gezegd dat er een dag, een nacht en een dag zonder duisternis zouden zijn,' zei Zenos. 'Dus dit is de dag voordat de Zoon van God in Jeruzalem wordt geboren.'

Terwijl het de tweede dag al donker begon te worden, verscheen er een lange schaduw in de deuropening, en Matoni's vader vroeg boos: 'Wat doe je hier in het huis van deze gelovigen?'

Voordat Matoni antwoord kon geven, zag hij een bijzondere schittering in de lucht. 'De ster!' riep Matoni. 'Kijk vader, de ster.'

Toen Matoni's vader zich omdraaide zag hij door de deuropening een nieuwe ster die met een ongelooflijke helderheid de donkere lucht verlichtte. 'Ik heb nog nooit zo'n ster gezien,' fluisterde hij terwijl hij op zijn knieën viel en

verwonderd naar de hemel keek.

'Het is het teken! Geloof u het nu, vader?' vroeg Matoni.

'Ja, ik geloof het. Wat ben ik dom geweest. De Zoon van God is echt in Jeruzalem geboren,' zei Matoni's vader zachtjes.

'De Heiland die deze nacht in Jeruzalem is geboren, zal de zonden van de wereld wegnemen, en u zult vrede en vergeving ontvangen,' zei moeder tegen Matoni's vader.

Het licht van de ster scheen helder op de vier mensen die bij de deuropening op hun knieën zaten, en naar de ster keken.

Matoni's vader sloeg zijn ene arm om zijn zoon heen en de andere om Zenos.

Hij zou deze twee goede vrienden nooit meer uit elkaar houden! □

UITSPRAKEN VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH

December is een bijzondere maand. Wij denken aan de geboorte van onze Heiland en ook de geboorte van de profeet Joseph Smith, die op 23 december 1805 werd geboren. Hij werd geroepen het evangelie van Jezus Christus te herstellen. Onderstaand vind je enkele uitspraken van de profeet die ons kunnen helpen hem beter te leren kennen:

Kom wereld, laat ons broeders van elkaar zijn, laat ons één grote familie zijn, en laat er overal vrede zijn. Laat het verstand en de vriendschap heersen.

Wij kunnen alleen op God vertrouwen; onze wijsheid kunnen wij alleen van Hem krijgen . . .

Alles wat God geeft, is wettig en rechtvaardig; en het is goed dat wij van zijn gaven en zegeningen genieten . . .

Wees niet trots en verhef je niet boven een ander, maar doe alleen wat goed is voor anderen.

Ik heb dit tot mijn stelregel gemaakt: wanneer de Heer gebiedt, doe het dan.

Vriendschap is als (. . .) het smeden van ijzer aan ijzer; het smeedt op dezelfde wijze met haar fijne invloed de mensen samen.

De vriendelijkheid van iemand moet nooit vergeten worden. □

Drie afbeeldingen van de profeet Joseph Smith: Een levensgroot standbeeld op Temple Square in Salt Lake City; een knielende Joseph die de gouden platen van Moroni in ontvangst neemt; en Joseph die het evangelie aan de Noord-Amerikaanse Indianen onderwijst.

DE PARTICIPATIEPERIODE

GETUIG VAN JESUS CHRISTUS

Pat Graham

En ziet, nu getuig ook ik tot u, dat deze dingen waar zijn (Alma 34:8).

De Bijbel is een verslag van profeten die getuigen van Jezus Christus. Het Oude Testament werd geschreven voordat Jezus werd geboren. In het Nieuwe Testament kunnen we lezen over Jezus' leven. Het werd geschreven nadat Hij op aarde had geleefd. Deze testamenten bewijzen dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij onze Heiland is.

Ook het Boek van Mormon getuigt van Jezus Christus. Het bevat de getuigenissen van de profeten die in Amerika hebben geleefd. Moroni, de laatste profeet die in het Boek van Mormon schreef, zegt dat iedereen die het boek leest voor zichzelf

kan weten of het waar is. Jij kunt je eigen getuigenis van Jezus Christus krijgen. Dan kun je over Hem tot anderen getuigen.

Instructies

1. Knip de plaatjes van de profeten uit.
2. Plak de plaatjes bij het bijbehorende getuigenis. Suggestie: zoek de vetgedrukte verwijzing onderaan het getuigenis op en lees hoe dit voorval het getuigenis van de profeet vergrootte.
3. Teken rechtsonderaan jezelf en schrijf jouw getuigenis ernaast. Denk aan ervaringen die jij gehad hebt waarin de Heilige Geest tegen jou heeft getuigd dat je het goede deed of dat je de waarheid hoorde.
4. Geef je getuigenis aan je familieleden.

1. Abinadi

2. Alma junior

3. Ammon

4. Helaman

5. Samuël

6. Joseph Smith

7. President Ezra Taft Benson

Antwoorden: (1) d, (2) g, (3) f, (4) b, (5) a, (6) e, (7) c.

'Ik zal u nog een teken geven, ja, een teken van Zijn dood.
'[...] Hij moet zeker sterven, opdat zaligheid moge komen; [...] om de opstanding der doden teweeg te brengen, zodat de mensen daardoor in de tegenwoordigheid des Heren kunnen worden gebracht'
[Helaman 14:14-15].
Lees Helaman 13-15.

a

'Ik had werkelijk een licht gezien, en in het midden van dat licht heb ik twee Personen gezien, en Zij hebben waarlijk tot mij gesproken, en al werd ik gehaat en vervolgd, omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; [...] ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet ontkennen'
[Joseph Smith – Geschiedenis 25]
Lees Joseph Smith – Geschiedenis 20.

c

'De Here, onze God, gaf ons de zekerheid, dat Hij ons zou bevrijden, ja, op zulk een wijze, dat Hij onze ziel vrede schonk en groot geloof, en ons voor onze bevrijding op Hem deed hopen' [Alma 58:11].
Lees Alma 56:46-56.

b

'Ik wil in mijn God roemen, want in Zijn kracht kan ik alles doen; ziet, vele grote wonderen hebben wij in dit land gewrocht, waarvoor wij Zijn naam eeuwig zullen prijzen'
[Alma 26:12].
Lees Alma 17:19-39.

f

'De eerlijke zoeker naar waarheid kan het getuigenis krijgen dat Jezus de Christus is door onder gebed de geïnspireerde woorden van het Boek van Mormon te overpeinen'
(oktoberconferentie 1987).
Lees de woorden van de profet in De Ster van januari 1990.

c

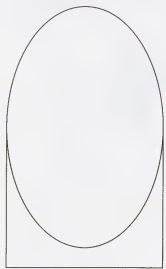
'Want, zeide hij, ik heb mij van mijn zonden bekeerd, en ben door de Here verlost; ziet, ik ben uit de Geest geboren' [Mosiah 27:24].
Lees Mosiah 27:8-32.

g

'Hij is het Licht en het Leven der wereld; ja, een licht, dat eindeloos is, dat nimmer kan worden verduisterd; ja en eveneens een leven, dat eindeloos is, zodat er geen dood meer kan zijn' [Mosiah 16:9].
Lees Mosiah 17.

d

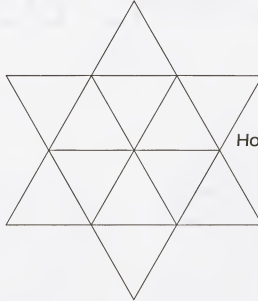
Mijn getuigenis:

Naam _____

VEEL PLEZIER!

DRIEHOEKEN ZOEKEN

Ruth Iman

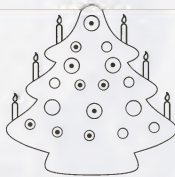

Hoeveel driehoeken zie je?

BIJ ELKAAR ZOEKEN

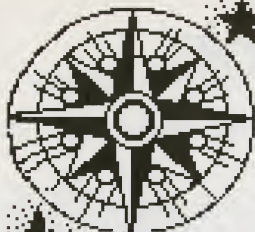
Rich Latta

Welke van de vier bomen hieronder is hetzelfde als de boom daarboven?

Welke twee paar figuren horen bij elkaar?

De wegen van de Heer zijn ondoorgegrondelijk

Johannes Vestbø

Als ik terugkijk op mijn leven geloof ik dat ik de hand van de Heer kan zien in de gebeurtenissen die mij op het pad brachten naar lidmaatschap van de kerk.

Een paar dagen vóór de Kerst van 1962, dwaalde ik door de straten van Oslo, omdat ik nog wat tijd over

had voordat mijn trein vertrok. De winkelatalages waren helder verlicht, maar ik was somber gestemd. De

week daarvoor was ik hopeloos gezakt voor een moeilijk examen aan de Technische Hogeschool van Trondheim. Het leek net alsof alles tegen mij samen-

spande en ik had het gevoel dat ik nooit voor dit examen zou slagen. Mijn hele loodzware studie van vier jaar zou voor niets geweest zijn; en toch had ik alle andere examens gehaald. Ik wist dat ik na de Kerst een tweede kans zou hebben. Als ik slaagde zou ik mijn studie zonder oponthoud kunnen voltooien. Maar ik zag er eerlijk gezegd geen gat meer in. En nu was ik op weg naar huis om daar de kerstdagen door te brengen. Als men toen met de trein uit het noorden Oslo binnenreed, deed de trein het station Oslo Oost aan. En als men daarna naar het

westen wilde reizen, moest men een taxi nemen of lopen naar het station Oslo West. Er was geen andere verbinding tussen de beide stations. Als student kon ik mij de eerste mogelijkheid niet veroorloven, dus ging ik lopen.

De vorige nacht had ik diep in de put gezeten. Mijn

ouders hadden mij geleerd te bidden, dus had ik mijn hart bij de Heer uitgestort en Hem gesmeekt mij te helpen met mijn problemen. Ik beloofde Hem dat ik een beter mens zou worden als Hij mij zou helpen.

Plotseling realiseerde ik mij dat ik de weg kwijt was. Ik voelde mij ellendig — ik had honger, ik was moe en ik had het koud. Toen werd ik aangesproken door een man die ik in de vijftig schatte. Hij vroeg mij waar ik heen ging, en toen ik hem dat vertelde, bood hij mij aan mij naar het station te brengen. Samen liepen we naar het station. Hij praatte honderd uit en vertelde me dat hij in Kopenhagen gewoond had en de Denen graag mocht. Toen we bij het station aankwamen, vond hij dat we eerst iets moesten gaan eten. We gingen een restaurant binnen en namen een warme maaltijd. Toen ik om de rekening vroeg, stond hij erop dat hij die betaalde. Daarna, na mijn een prettige Kerst en een voorspoedige reis te hebben gewenst, nam hij afscheid.

De kerstdagen gaven mij de energie en de kracht die ik nodig had om mij op het examen voor te bereiden. Ik herwon mijn zelfvertrouwen. Toen ik naar de universiteit terugging, wist ik dat ik door het examen zou komen.

Ik slaagde met goede cijfers, en met een aanbod van *Burmeister & Wain - Scheepswerven* op zak vertrok ik met de MS King Olav naar Kopenhagen. In Kopenhagen kwam ik later in aanraking met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen - maar dat is een ander verhaal.

Met dankbaarheid denk ik terug aan de man in Oslo die mijn wanhoop veranderde in hoop, energie en zelfvertrouwen. Ik geloof dat hij het antwoord op mijn gebed was.

Veranderingen voor algemene autoriteiten op oktoberconferentie

Het Eerste Presidium heeft op de 159ste oktoberconferentie in Salt Lake City, die op 30 september en 1 oktober j.l. werd gehouden, enkele veranderingen bekendgemaakt.

De veranderingen bestaan uit de benoeming van twee nieuwe leden van het Presidium der Zeventig, de verlening van de emeritaat aan acht algemene autoriteiten, en de ontheffing van acht andere algemene autoriteiten. Bovendien werden het algemeen zondagschoolpresidium en het algemeen jonge-mannenpresidium gereorganiseerd.

Ouderling Rex D. Pinegar en ouderling Carlos E. Asay werden benoemd als nieuwe leden van het Presidium der Zeventig. Zij volgen ouderling Wm. Grant Bangerter en ouderling Hugh W. Pinnock op.

Ouderling Pinegar werd op 6 oktober 1972 geroepen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Hij was toen werkzaam als president van het Zendingsgebied Virginia North Carolina.

Ouderling Asay, die sinds 3 april 1976 lid is van het Eerste Quorum der Zeventig, is drie jaar werkzaam geweest als president van het Gebied Europa.

Aan acht algemene autoriteiten werd het emeritaat

verleend. Dit emeritaat, dat in oktober 1978 werd ingevoerd voor broeders die daar leeftijds- en gezondheidshalve voor in aanmerking komen, ontheft de broeders niet van hun functie, maar wel van actieve dienst. De nieuwe emeritus autoriteiten zijn:

Ouderling Theodore M. Burton (82), autoriteit sinds 1960. Hij is directeur van de afdeling genealogie (nu familiëgeschiedenis) geweest, alsmede hoofd van de kerkprogramma's in Europa en president van de Westduitse en Europese Zendingsgebieden.

Ouderling Robert L. Simpson (74), autoriteit sinds 1961. Hij is raadgever in de Presiderende Bisschop geweest, alsmede president van het Gebied Stille Zuidzee, president van de Los Angeles-tempel en president van de zendingsgebieden Nieuw-Zeeland en Londen-Oost.

Ouderling Victor L. Brown (75), autoriteit sinds 1961. Hij is 13 jaar presiderende bisschop geweest. In 1985 werd hij lid van het Quorum der Zeventig.

Ouderling Paul H. Dunn (65), autoriteit sinds 1964. Hij is eerste raadgever in het gebiedspresidium Utah-Zuid geweest, alsmede directeur van de afdeling

priesterschapszaken (hulporganisaties) en lid van het Presidium der Zeventig.

Ouderling J. Thomas Fyans (71), autoriteit sinds 1974. Hij is president van de gebieden Noord- en Zuid-Amerika-Zuid geweest, alsmede lid van het Presidium der Zeventig en president van het Zendingsgebied Uruguay.

Ouderling Wm. Grant Bangerter (71), autoriteit sinds 1975. Hij is lid van het Presidium der Zeventig geweest, alsmede president van zendingsgebieden in Brazilië en Portugal, en het internationale zendingsgebied.

Ouderling Royden G. Derrick (74), autoriteit sinds 1976. Hij is raadgever in het Presidium der Gebied Azië geweest, alsmede lid van het Presidium der Zeventig.

Ouderling Rex C. Reeve (74), autoriteit sinds 1978. Hij is president van de gebieden Noord-Amerika-Noordoost en -Noordwest geweest, alsmede president van het Zendingsgebied Anaheim Californië.

(Deze acht broeders voegen zich bij vijf andere emeritus autoriteiten, namelijk de ouderlingen Joseph Anderson, Bernard P. Brockbank, Sterling W. Will, Eldred G. Smith en John H.

Vandenberg.)

Acht andere autoriteiten uit het Tweede Quorum der Zeventig werden na vijf jaar dienstverband ontheven.

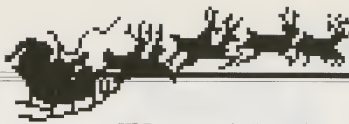
Ten tijde van hun roeping maakte het Eerste Presidium bekend dat zij voor vijf jaar werkzaam zouden zijn om daarna eervol ontheven te worden. Ontheven werden:

Ouderling John Sonnenberg (67), voormalig president van het Gebied Stille Zuidzee; ouderling F.

Arthur Kay (73), ook voormalig president van het Gebied Stille Zuidzee; ouderling Philip T. Sonntag (68), voormalig raadgever in het Gebied Filippijnen-Micronesië; ouderling Russell C. Taylor (64); ouderling Robert B. Harborton (57); ouderling Devere Harris (73); ouderling Spencer H. Osborn (68); en ouderling Keith W. Wilcox (68).

Ouderling Hugh W. Pinnock volgt ouderling Robert L. Simpson op als algemeen president van de zondagschool. Zijn raadgevers zijn ouderling Derek A. Cuthbert en ouderling Ted E. Brewerton.

Ouderling Vaughn J. Featherstone blijft aan als algemeen president van de jonge-mannen. Zijn nieuwe raadgevers zijn ouderling Jeffrey R. Holland en ouderling Monte J. Brough.

Evangelie op Malta

Naxxar, Malta - Het evangelie wordt nu voor de derde keer in de geschiedenis op Malta onderwezen en de weinige heiligen der laatste dagen op het eiland hebben er vertrouwen in dat de zendingsactiviteiten ditmaal vrucht zullen dragen.

De eerste keer was in de jaren vijftig van de vorige eeuw toen ouderling Lorenzo Snow, die de leiding had over het zendingswerk in Italië, interesse toonde in Malta. Hij bezocht het eiland in 1852 en gaf het zendingswerk daar in handen van ouderling Jabez Woodard en Thomas Obray. Tussen 1852 en 1856 was er sprake van succes en vergaderde men met ongeveer 25 leden. Maar er was ook hevige tegenwerking. Toen de Krimoorlog ervoor zorgde dat de meeste Britse militairen die lid van de kerk waren geworden het eiland verlieten, stagneerde het werk.

Meer dan een eeuw later, in juli 1979, werd er een tweede poging gedaan door het Zendingsgebied Catania, dat de ouderlingen Victor Bonnici (van Maltezer afkomst) en Paul Anderson naar Malta stuurden. Zij maakten goede contacten onder de 350.000 inwoners van het eiland, maar konden geen gemeente stichten omdat zij geen visum kregen.

Maar begin 1988 gingen ouderling Rodger Gunn en zuster Helen Gunn als zendingsrechtspaar naar Malta. Geassisteerd door twee zendelingen van het Zendingsgebied Catania hebben zij verschillende Maltezers gedoopt, een gemeente gesticht en verschillende culturele activiteiten georganiseerd, waaronder een bijeenkomst over familiegeschiedenis.

De gemeente vergadert in een oude villa nabij Naxxar. Achter het huis is een vijver waarin de mensen gedoopt worden.

Het ziet er naar uit dat het evangelie eindelijk vaste voet aan de grond krijgt op Malta. Dat is waar de 21 leden op hopen en in geloven.

HLD-centrum in Jordanië

Amman, Jordanië - Het Eerste Presidium heeft in de week van 9 september j.l. bekendgemaakt dat het Centrum voor Culturele en Educatieve Aangelegenheden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen nu wettelijk is erkend door het koninkrijk Jordanië.

De erkenning geldt vanaf 1 augustus j.l. en geeft de kerk 'de bevoegdheid

Wereldwijd

werkzaam te zijn in Jordanië, met inachtneming van haar statuten'. 'Dit betekent,' leg ouderling Russell M. Nelson van de Raad der twaalf uit, 'dat we de bevoegdheid hebben om in het Hasjemitisch Koninkrijk van de Jordaan te functioneren. Onze leden daar mogen vergaderen, bidden en aanbidden. Wij kunnen onze gemeentevergaderingen houden en overeenkomsten het twaalfde geloofs-artikel functioneren.' Het centrum is gevestigd in een huis in Amman, 'dat is aangepast aan onze doelen'. Het centrum zal beschikbaar zijn voor studenten die in Jordanië willen studeren en voor culturele activiteiten, zoals uitvoeringen van de Brigham Young University.

Profeet ontvangt presidentiële onderscheiding

Salt Lake City, Utah - President Ezra Taft Benson heeft op 30 augustus j.l. uit handen van de heer Brent Scowcroft, adviseur van president George Bush van de Verenigde Staten, de hoogste presidentiële onderscheiding mogelijk ontvangen voor 'zijn toewijding aan het land, de gemeenschap, het kerkelijk leven en het gezin'.

President Bush, die de onderscheiding graag zelf had willen uitreiken, maar elders verplichtingen had, liet weten: 'Uw lange en voortreffelijke leven van dienstbetoon aan uw land, zijn inwoners en, ja, het mensdom, vertegenwoordigt alle waarden die wij met deze onderscheiding willen eren.' President Bensons reactie: 'Ik verdien deze onderscheiding niet.' De heer Scowcroft antwoordde daarop: 'Ja, zeker wel, helemaal.'

Evangelie naar kleine plaatsen

Aalborg, Denemarken - De Wijk Aalborg in de Ring Aarhus Denemarken en de voltijdzendingen aldaar hebben de handen ineen geslagen om de evangelieboodschap te brengen aan de mensen in de plaatsjes in de omgeving van Aalborg, waarvan de inwoners zelden of nooit van de kerk hebben gehoord.

De zendelingen verblijven een maand in elk plaatsje. De wijkleden zorgen voor een onderkomen voor de zendelingen en maken afspraken met de plaatselijke scholen, clubs en verenigingen. De leden zorgen er ook voor dat de zendelingen de burgemeester van elk plaatsje kunnen ontmoeten, zodat zij hem een exemplaar van het Boek van Mormon kunnen aanbieden.

Nieuwe leiders

Gemeente Gent

Gemeentepresident:

Eric Thierens

Opvolger van Marc Deneyer

Gehuwd met Erna Kielemoes

Van beroep medewerker van een
farmaceutisch bedrijf

Zijn raadgevers zijn Jean-Pierre Neels
en Paul Smekens

Wijk Groningen

Bisschop:

Han van Damme jr.

Opvolger van Auke Aukema

Gehuwd met Marijke-Ann Beute

Van beroep bedrijfsadviseur bij de
RABO-bank

Zijn raadgevers zijn Bart Koens en
Hans Lubberink

Gemeente Dordrecht

Gemeentepresident:

Jan Schulders

Opvolger van Wim Vernes

Gehuwd met Rianne Vernes

Van beroep verkoper

Zijn raadgever is Arie Batenburg

Gemeente Zeist

Gemeentepresident:

Poul Stolp

Opvolger van Wouter van Beek

Gehuwd met Bea Roerhorst

Van beroep vertaaladviseur bij de kerk

Zijn raadgevers zijn Jan Poortman en
Bouke Elzinga

Gemeente Emmen

Gemeentepresident:

Harrie Hofstee

Opvolger van Paul van 't Schip

Gehuwd met Wietske Wiersinga

Van beroep assistent-hoofddoppasser in
het Noorder dierenpark

Zijn raadgevers zijn Jan van Biemen
en Jan Kip

Gemeente Schiedam- Vlaardingen

Gemeentepresident:

Hans van Yzeren

Opvolger van Gerrit van de Peppel

Gehuwd met Anneke Verkijk

Van beroep zelfstandig ondernemer
Zijn raadgevers zijn Hans Verdonk en
Gerard van Rangelrooy

De zendelingenpagina's

In de zendelingenpagina's dit keer een verslag van zuster Dettingmeijer uit de Wijk Rotterdam-Noord, en een verslag van broeder en zuster Lemmens, eveneens uit de Wijk Rotterdam-Noord, die alle drie een tempelzending vervullen in de Frankfurt-tempel.

Broeder en zuster Lemmens

Gezien onze familiale omstandigheden zag het er niet naar uit dat wij ooit op zending zouden kunnen gaan. Bij de tiendevereffening bracht de bisschop de oproep van het Eerste Presidium aan oudere echtparen om een zending te vervullen ter sprake. Hij zei: 'Als ik hierover nadenk en bid komen steeds jullie namen in mijn gedachten. Als u bereid bent om te gaan, zal de Heer u daarbij helpen.'

Wat eerst onmogelijk scheen is dan toch gebeurd. Met de hulp van de burens, die niet tot de kerk behoren, en enkele broeders en zusters werden de obstakels uit de weg geruimd. Sinds 29 mei zijn we op zending in de Frankfurt-tempel.

'En de mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.' Als u vreugde in uw leven wilt hebben, moet u op zending gaan.

De tijd vliegt voorbij en wij genieten elke dag meer en meer van ons werk, en van de liefdevolle en vriendschappelijke sfeer die hier heerst. Wij zijn dankbaar voor de kennis die wij

Broeder en zuster Lemmens voor de Frankfurt-tempel.

hier dagelijks opdoen van het werk en de bedoelingen van onze Hemelse Vader. Het lijkt wel een heerlijke ontdekkingsreis met een wonderde bestemming.

Je leert beseffen dat het plan van zaligheid een uiting van liefde is van een Hemelse Vader voor al zijn kinderen en dat Jezus Christus de sleutelfiguur is in dit plan. De enige naam waar-

door het mogelijk is terug te keren bij de Vader.

Het werk in de tempel is een werk van naastenliefde voor zowel de levenden als de doden.

Mijn vrouw en ik voelen dat dit Gods werk is. Hij leeft. Hij draagt zorg voor ons als wij Hem gehoorzamen. Zijn plan van zaligheid, het evangelie, is er. Jezus Christus is onze Ver-

losser. Deze kennis is hersteld door de profeet Joseph Smith en wordt nu in al zijn volheid geleerd in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Mijn broeders en zusters, wij kunnen u met zekerheid een goede raad geven. Wilt u zich werkelijk gelukkig voelen en vreugde scheppen in uw leven - ga op zending.

Zuster Dettingmeijer

Ik ben nu bijna zes maanden in de Frankfurt-tempel. De tijd is omgevlogen. Het is een vreugde om elke dag in dit heilige gebouw te zijn en te helpen bij de verordeningen die voor al Gods kinderen noodzakelijk zijn. Bij alles wat hier gedaan wordt, denk ik aan liefde. De liefde die onze Hemelse Vader voor zijn kinderen heeft; de mogelijkheid die Hij ons geeft, zowel de levenden als de doden, om de verordeningen te ontvangen die nodig zijn om in zijn tegenwoordigheid terug te kunnen keren; de liefde van zijn Zoon Jezus Christus die dit, door onze zonden op zich te nemen, mogelijk maakt.

Ik denk aan de offers die de eerste heiligen in deze bedeling gebracht hebben. Joseph Smith en zijn broer Hyrum die hun leven voor de waarheid hebben gegeven. De bouw van de eerste tempels, die grote offers vergde van de leden van de kerk, maar die in grote liefde en gehoorzaamheid aan dit gebod voldeden, waardoor het grote werk een aanvang kon nemen voor de verlossing van levenden en doden en de verzegeling van eeuwige gezinnen.

Ik denk aan de liefde die de mensen voor hun voorgeslacht koesteren, de moeite die men doet om de duizenden namen van overledenen op te zoeken en die men inzendt om het werk in de tempels te kunnen doen.

Waarlijk, het hart van de

kinderen is tot de vaders gekeerd. De geest van Elia beroert het hart van vele mensen. Dagelijks ontmoet ik hier mensen die naar het huis des Heren komen om

doden plaatsvervangend te ondergaan. Zij leren al jong de weg naar de tempel vinden, wat zo belangrijk in hun verdere leven is.

Ik heb grote bewonde-

uitzondering stralen zij van liefde en blijdschap.

Ik ben dankbaar voor de liefde die de leden van het tempelpresidium hebben voor alle mensen, en voor de band die zij met de tempelzendingen hebben.

Er is zoveel werk te doen. Enkele van onze lieve broeders en zusters hebben hun tempelzending volbracht en wij hebben met weemoed afscheid van hen genomen. Maar wij weten dat wij elkaar eens weer zullen zien. Wij hopen dat er vele broeders en zusters als zendingel zullen komen om hun plaats in te nemen. Het is een voorrecht om een zending te vervullen. Velen van ons hebben niet de gelegenheid gehad toen zij jong waren; nu kunnen wij op oudere leeftijd de Heer in de tempel dienen. Als u niet meer in het arbeidsproces zit, de kinderen zelfstandig zijn en u gezond bent, dan is er niets dat u ervan kan weerhouden om als zendingel in de tempel te werken. Voor mij is het een grote voldoening te weten dat mijn dagen gevuld zijn met het werk dat zo belangrijk is voor alle mensenkinderen.

Als er iets is dat u tegenhoudt, bid de Heer hierover, Hij zal het wegnemen.

In Leer en Verbonden 4 staat dat als wij het verlangen hebben God te dienen, wij tot het werk zijn geroepen.

Dit is mijn getuigenis in de naam van onze Heiland en Meester Jezus Christus, die voor ons gestorven is. Amen.

Zuster Dettingmeijer stelt zich voor aan collega-tempelzendingen. Op de achtergrond zit zuster Vreeken.

de verordeningen te ontvangen voor henzelf, hun familie en hun voorgeslacht. Ik zie en voel de liefde die deze mensen uitstralen - de grote blijdschap en vreugde die het kenmerk zijn van allen die naar dit huis des Heren komen.

Het verheugt mij dat ook de jeugd in groten getale komt om de doop voor de

ring voor de mensen die grote afstanden overbruggen om naar de tempel te komen en daar offers voor hebben moeten brengen. Ik bewonder de mensen die op hoge leeftijd de reis naar de tempel ondernemen. Ik zie mensen die in een rolstoel zitten, maar dat weerhoudt hen er niet van om naar de tempel te komen. En zonder

In het zendingsveld

Valentin Arts - England Coventry Mission, 4 Cophall House, Station Square, Coventry, West Midland, Engeland CV1 2PP **Pieter Paul van Beek** - England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, Engeland LS18 5BJ **Hellen Bouman** - Washington D.C. North Mission, 12520 Prosperity Drive, Silver Spring, Maryland 20904, U.S.A. **Lex de Bruijn** - England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, Engeland LS18 5BJ **Petra Chardon** - Canada Calgary Mission, 6940 Fisher Road S.E., Calgary, Alberta T2H OW3, Canada **Erwin Decker** - England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, Engeland CR4 4ED **Cora Dettingmeijer** - Frankfurt-tempel, Talstraße 10, 6382 Friedrichsdorf 1, West-Duitsland **Hans Donker** - England London Mission, 64-68 Exhibition Road, London, Engeland SW7 2PA **Mauricio Fuenzalida** - Mission Belge de Bruxelles, Brand Whitlock Blv 87, 1040 Brussel, België **Rodrigo Fuenzalida** - Zendingsgebied Amsterdam Nederland, Noordse Bosje 16, 1211 BG HILVERSUM, Nederland **Raymond Greef** - California Anaheim Mission, 760 North Euclid - suite 213, Anaheim, Californië 92801, USA **Jim Jansen** - England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, Engeland CR4 4ED **Hans Jobst** - Canada Toronto Mission, 338 Queen Street - suite 214, Brampton, Ontario L6V 1C5, Canada **Jelmer de Jonge** - Mission Suisse de Genève, Chemin William-Barby 8, CH-1292 Chambesy (GE), Zwitserland **Arno Karssen** - England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, Engeland CR4 4ED **Alexander Koning** - Mission Française de Paris, 23, Rue du Onze Novembre, 78110 Le Vesinet, Frankrijk **George en Gertje Kraanen** - Frankfurt-tempel, Talstraße 10, 6382 Friedrichsdorf 1, West-Duitsland **John en Petronella Lemmens** - Frankfurt-tempel, Talstraße 10, 6382 Friedrichsdorf 1, West-Duitsland **Ricardo Maxwell** - England London Mission, 64-68 Exhibition Road, London, Engeland SW7 2PA **John Muntinga** - England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury on Trym, Bristol, Engeland BS9 3BH **Mel Oppermann** - North Carolina Charlotte Mission, 6407 Idlewild, suite 533, Charlotte, North Carolina 28212, U.S.A. **Remy van der Put** - Mission Française de Paris, 23, Rue du Onze Novembre, 78110 Le Vesinet, Frankrijk **Steven van Rangelrooy** - England London Mission, 64-68 Exhibition Road, London, Engeland SW7 2PA **Marcus van Rooij** - England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire Engeland LS18 5BJ **Marijke Rutten** - England London Mission, 64-68 Exhibition Road, London, Engeland SW7 2PA **Marieke Schoute** - England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, Engeland CR4 4ED **Joanna van Tellingen** - Zendingsgebied Amsterdam Nederland, Noordse Bosje 16, 1211 BG HILVERSUM, Nederland **Serge Vandendriessche** - England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury on Trym, Bristol, Engeland BS9 3BH **Katinka Varenkamp** - England Coventry Mission, 4 Cophall House, Stationsquare, Coventry, West Midland, Engeland CV1 2PP **Hans Veenstra** - England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire Engeland LS18 5BJ **Kenneth Vernes** - Salt Lake City Utah Mission, 7938 South 3500 East, Salt Lake City, Utah 84121, U.S.A. **Jan Vlonk** - England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperly, Altrincham, Cheshire, Engeland WA15 7UP **Monique van der Vooren** - Zürich-Mission, Schweiz, Pilatusstrasse 11, CH 8032 Zürich, Zwitserland **Lucas en Adele Vreeken** - Waldstraße 42, 6365 Rosbach-Rodheim 3, West-Duitsland

Nieuwgeroepen zendingelingen

Stephen van Rangelrooy uit de Gemeente Schiedam-Vlaarding- en is op 26 oktober j.l. vertrokken naar het Zendingsgebied Londen Engeland.

(Indien er een adres ontbreekt cq. verkeerd vermeld staat, a.u.b. bericht aan het Kerkelijk vertaalbureau, postbus 224, 3430 AE Nieuwegein, Nederland)

Eni Madonna van Raphael, National Gallery of Art, Washington, D.C.; Widener collection

GEEN GEWOON KIND

In een wereld die het moederschap vaak bagatelliseert, denk ik dat het belangrijk is om de geboorte van Jezus Christus in gedachte te houden.

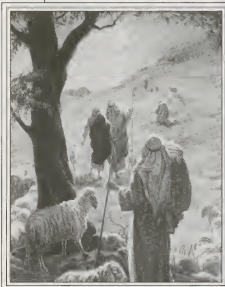
Barbara Smith

Ik heb nooit de stille straten van Betlehem bewandeld. Ik heb nooit het blauwe water van het meer van Galilea aanschouwd, noch de sterren boven het veld van de herders.

Toch heb ik soms het gevoel dat ik de weg die Maria moest bewandelen kan begrijpen, want ook ik ben moeder. Ik ken de overweldigende vreugde van het in je armen houden van een baby, en ben met ontzag vervuld geweest bij het aanschouwen van zo'n pasge-

boren kind. Nu we stilstaan bij dit eerbiedwekkende wonder – en de goddelijke mogelijkheden van elke pasgeboren baby – laten we ook eens stilstaan bij het wonder van de geboorte van de baby die bijna tweeduizend jaar geleden in een stal plaatsvond.

Toen Maria en Jozef in Betlehem aankwamen, konden ze als rustplaats alleen het verse stro van een stal vinden, waar de geboorte rustig en onmiddellijk kon plaatsvinden, want de tijd was aangebroken.

De herders volgden het gezang naar de stal waar het kindje Jezus lag.

De meeste vrouwen hebben eerbied voor het leven. Een eerbied die groeit naarmate het kind groeit. Ze geven zichzelf tijdens de geboorte over aan geloof en er is lichamelijke en geestelijke pijn. Maar voor Maria moet de ervaring nog ontzagwekkender zijn geweest. Want zij wist dat ze bezig was de onsterfelijke geest van de Zoon van God, die de Christus zou worden, de Verlosser van het mensdom, met een lichaam te bekleeden.

Die nacht, zo lang geleden, was volgens mij voor de meeste mensen een gewone nacht. Natuurlijk was er de frustratie van het reizen voor de volkstelling, maar de meeste mensen gingen gewoon eten, praten en naar bed.

Plotseling, op een nabijgelegen veld, begonnen engelen te zingen om de geboorte van een kind aan te kondigen.

Er is geen schriftuurlijk bewijs dat de mensen in Betlehem de engelen hebben gehoord. Maar wel van de herders, die het gezang volgden naar de stal waar het kindje Jezus lag. Ik vraag me af of Maria de muziek heeft gehoord. We kunnen daar in de Schriften niets over lezen, maar is er geen gezang in het hart als er een kindje wordt geboren – en heerst er niet het gevoel dat de hele wereld moet stoppen om naar dit kindje te komen kijken?

Voor de meeste mensen in Betlehem zal het kindje dat Maria op de wereld heeft gebracht gewoon nog een Israëliet zijn geweest die op de belastinglijsten moest worden bijgeschreven: geboren, een zoon, bij Jozef en Maria van Nazaret, afstammeling van David, door de stam van Juda. Maar Maria keek naar de kleine baby, zo klein en hulpeloos, en wist dat dit geen

gewoon kind was. Zijn grote mogelijkheden en zijn volkomen hulpeloosheid moeten overweldigend zijn geweest. De manier van bevruchten was wonderbaarlijk geweest, en ze moet gebeefd hebben bij de gedachte dat de verantwoordelijkheid om dit goddelijke kind op te voeden bij haar lag.

Het kerstfeest zegen ons met het bewustzijn van de heiligheid van de geboorte, een begrip van het wonder van het menselijk leven dat zich ontwikkelt.

In een wereld die het moederschap vaak bagatelliseert, denk ik dat het belangrijk is om de geboorte van Jezus Christus in gedachte te houden. Het is ook belangrijk te realiseren dat zijn zending alleen mogelijk was omdat zijn moeder Hem de sterfelijkheid en zijn Vader Hem de onsterfelijkheid schonken. Er waren twee ouders voor nodig om de verlossende zending van Christus mogelijk te maken.

Het wonder van de geboorte heeft een tijdloze strekking, want het houdt de eeuwigheid van het mensdom in. Het betekent ook dat eeuwige vooruitgang mogelijk is, want de geest heeft een lichaam nodig om in de eeuwigheid vooruitgang te maken. Hierbij is de omgang tussen man en vrouw op deze wereld onontbeerlijk. Het moederschap leidt tot bijzondere persoonlijke groei, en die komt niet alleen door het op de wereld brengen van kinderen, maar in het bijzonder door het opvoeden ervan. We hebben allemaal geestelijke verfijning nodig, en we hebben die ervaringen nodig om dat te bewerkstelligen.

Denk eens aan Maria, die naar de gesprekken van haar zoon met de leraren in de tempel heeft geluisterd, en hoe ze dat in haar hart moet hebben overdacht. Ik heb veel dingen in mijn hart overdacht toen mijn kinderen opgroeiden. Ik weet dat het geloof bij ieder kind wordt herboren, en dat de behoefte aan geloof groter wordt naarmate het kind groeit.

Moge God ons zegenen met een open hart, opdat wij een hernieuwing van ons geloof en van ons voornemen om te handelen als zijn discipelen zullen ervaren. Mogen we in de ware geest van deze vreugdevolle tijd het geloof hebben om het leven van de Heiland te eren door aan onze kinderen en onze medemensen die ons nodig hebben dezelfde liefde en zorg te geven die Hij ons geeft. □

Zuster Barbara B. Smith, voormalig algemeen presidente van de zustershulpvereniging, woont nu in Hong Kong, waar haar man, ouderling Douglas H. Smith, van het Eerste Quorum der Zeventig, het Gebied Azië presideert.

De heilige nacht' van Feuerstein. Met dank aan H. Armstrong Roberts.

KERSTMIS MET DE

Laten wij met de geboorte van de Baby van Betlehem
Joseph Smith, gedenken en on

In de hele christelijke wereld is de Heiland het middelpunt van onze kerstviering. Binnen de kerk hebben wij evenwel nog iemand die wij met Kerstmis kunnen associëren: de profeet Joseph Smith.

Joseph Smith, geboren op 23 december 1805, was een 'kerstkind'. Zijn eerste Kerst bracht hij door in het dorpje Sharon, Windsor County, Vermont. Zijn moeder Lucy, zijn vader Joseph en hun kinderen Alvin, Hyrum en Sophronia, hadden in het voorgaande jaar hun intrek genomen in een houten huisje op een stuk land dat Lucy's vader Solomon Mack toebehoorde. Wat zal deze wolk van een baby op deze gewijde dag een blijdschap teweeg hebben gebracht in het gezin Smith en bij de grootouders Mack, die in de buurt woonden.

Van lang niet alle kerstdagen die Joseph in zijn 38-jarige leven heeft meegemaakt, is er iets op schrift gesteld. Zo vermeldt de geschiedenis niets van Josephs kerstdagen in New England. Wel weten we dat het gezin Smith die jaren veelvuldig verhuisde, er nog vijf kinderen in het gezin geboren werden, verschillende gezinsleden tyfus kre-

DE PROFEET JOSEPH

n, de Heiland van de wereld, ook zijn boodschapper, verheugen in zijn leven en offer.

Op kerstmis 1843 gebruikten vele familieleden en vrienden de avondmaaltijd met de profeet en brachten de avond 'op een uitermate opgewekte en plezierige wijze' door met goede muziek en dans.

gen, en het inkomen van het gezin te lijden had onder opeenvolgende mislukkingen van de oogst.

Ook over de eerste jaren in New York is er wat de kersttijd betreft heel weinig bekend, hoewel we kunnen verwachten dat de bouw van een nieuw huis, het eerste visioen, en de verschijning van Moroni Joseph in deze tijd zeer zeker zal hebben beziggehouden. De dood van Alvin op 19 november 1823 zal het hele gezin die decembermaand alleen maar verdriet hebben gebracht¹.

Tijdens de kerst van

Joseph Smith werd op 23 december 1805 door zijn moeder Lucy, zijn vader Joseph, zijn broers Alvin en Hyrum en zijn zus Sophronia op deze wereld verwelkomd.

1826 zal Joseph wel veel gedacht hebben aan zijn aanstaande huwelijk met Emma Hale – dat op 18 januari 1827 plaatsvond. In december 1827 verhuisden Joseph en Emma van Manchester (New York) naar Harmony (Pennsylvania), waar zij aanvankelijk inwoonden bij Isaac Hale, Emma's vader. Het was daar dat de profet zich voor het eerst serieus kon bezighouden met de karakters op de gouden platen die hij pas in zijn bezit had gekregen.

De kerst van 1828 bracht Joseph voor het eerst door in zijn eigen huis in Harmony. Hij rouwde waarschijnlijk nog om de dood van zijn eerste kind en het verlies van de 116 bladzijden van het manuscript van het Boek van Mormon². Beide gebeurtenissen hadden eerder dat jaar plaatsgevonden.

De volgende kerst zal Joseph ongetwijfeld hebben uitgekeken naar de publikatie van het Boek van Mormon. De vertaling van het Boek van Mormon was een zware opgave geweest, maar was nu ten einde en het resultaat lag bij de drukker.

In december 1830 woonde Joseph waarschijnlijk bij de familie Peter Whitmer sr. in het dorpje Fayette (New York). Hij ontving daar

drie openbaringen die in de huidige Leer en Verbonden staan. In een van die openbaringen (LV 37:1-3), gaf de Heer de profeet en de kerk opdracht naar Ohio te gaan.

In december 1831 werden de profeet en Sidney Rigdon op zending gestuurd om het evangelie te verkondigen 'aan de wereld in de omliggende streken'. Van 4 december tot 10 januari predikten zij tot de mensen in Ohio (LV 71; zie ook *History of the Church*, deel 1, blz. 238-241).

Op 25 december 1832 legde Joseph uit: 'Sinds de kerk haar reis uit de wildernis is begonnen, zijn de moeilijkheden onder de naties de afgelopen tijd zeer toegenomen. (. . .) Op kerstdag [1832] ontving ik de volgende openbaring en profetie aangaande oorlog.' (*History of the Church*, deel 1, blz. 301-302.) Dan volgt er een van de verstrekkendste profetieën die ooit door Joseph gedaan zijn – afdeling 87 van de Leer en Verbonden. Joseph beschrijft het uitbreken van de Burgeroorlog [in 1861] in de Verenigde Staten en waarschuwt dat deze strijd het begin zou inluiden van een vloed van conflicten die uiteindelijk de aarde zou overspoelen.

Op 16 december 1833 was Joseph bedroefd over de verbanning van de heiligen uit het middelpunt, dat wil zeggen Independence (Jackson County) in Missouri. In antwoord op zijn smeekbeden, kreeg hij te horen:

'Ik, de Here, heb toegelaten, dat deze rampspoed, waarmede zij zijn bezocht, over hen is gekomen, als gevolg van hun overtredingen;

'Toch zal Ik hen erkennen, en zij zullen de Mijnen zijn ten dage, wanneer Ik zal komen om Mijn juwelen bijeen te brengen.

'Daarom is het noodzakelijk, dat zij worden gekastijd en beproefd, evenals Abraham, aan wie werd geboden zijn enige zoon te offeren' (LV 101:2-4).

In de winter van 1834-1835 stichtte Joseph de School der ouderlingen (die niet verward moet worden met de School der profeten die eerder was gesticht) en bracht het grootste deel van zijn tijd door als leraar in deze school. (*History of the Church*, deel 2, blz. 175-176.)³

December 1835 was een fijne tijd voor de profeet. Hij schreef:

1 december. 'Thuis. (. . .) Lekker sleeën, en de sneeuw blijft gestadig vallen.'

18 december. Na deze dag met zijn broer Hyrum te hebben doorgebracht, verwoorde de profeet zijn grote genegenheid voor hem. Joseph schreef:

'En ik heb een gebed in mijn hart dat al mijn broeders als mijn geliefde broer Hyrum waren, die de zachtheid van een lam bezit, en de integriteit van Job, en, om kort te gaan, de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus; en ik heb hem lief met de liefde die sterker is dan de dood, want ik heb hem nog nooit hoeven te bestraffen, noch hij mij. Dat vrouwde mij toe toen hij vandaag vertrok.'

25 december. Joseph vierde een eenvoudige kerst thuis: 'Ik heb deze kerstdag met mijn gezin doorgebracht en ervan genoten. Het is al een hele tijd geleden dat ik dit voorrecht gehad heb.' (*History of the Church*, deel 2, blz. 232-245.)

In december 1836 verheugde de profeet zich over de vorming van Caldwell County – een toevluchtsoord voor de leden van de kerk in Missouri.

De kersttijd van 1837 was niet bepaald prettig voor Joseph. De nationale financiële paniek van dat jaar had geleid tot de instorting van de bank van de heiligen, de Kirtland Safety Society. Veel leden, sommige in vooraanstaande posities, keerden zich tegen de kerk. Na op 10 december 1837 te zijn teruggekeerd uit Missouri, kwam Joseph er achter dat sommige tegenstanders van plan waren hem af te zetten als president en hem zelfs te doden. Op 12 januari 1838 verlieten Joseph en Sidney Rigdon Kirtland en zochten een goed heenkomen bij de heiligen in Missouri.

In december 1838 leed de kerk in Missouri onder een reeks ernstige tegenslagen. Joseph en anderen werden valselijk beschuldigd van een serie misdaden en in de gevangenis geëerd. Tijdens zijn verblijf in de gevangenis van Liberty (Missouri) schreef Joseph op 16 december 1838 troostende woorden aan de vervolgde heiligen:

'Geliefde broeders, denk niet dat wij moedeloos zijn alsof ons iets vreemds zou zijn overkomen, want wij hebben dit alles van tevoren gezien en hebben de zekerheid van een betere hoop dan onze vervolgers.

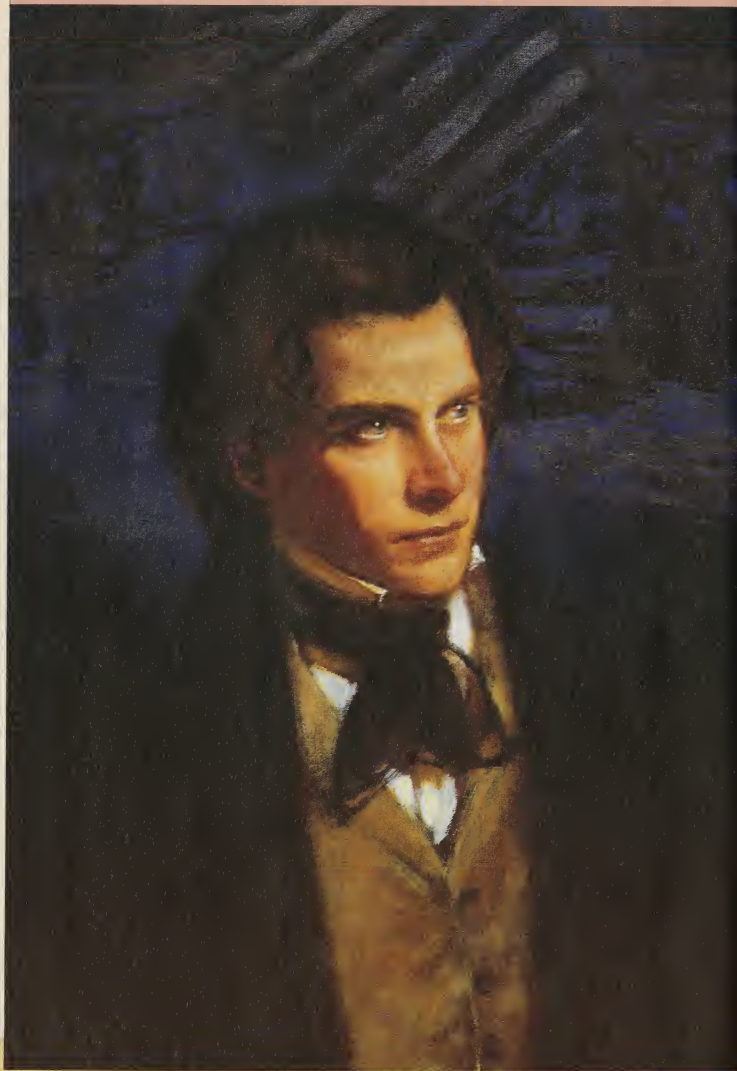
Op kerstdag 1832 ontving de profeet de verrijkende openbaring aangaande het uitbreken van de Burgeroorlog en de conflicten die uiteindelijk de aarde zouden overspoelen.

Daarom heeft God onze schouders voor de last gesterkt. Wij roemen in onze moeilijkheden omdat wij weten dat God met ons is, dat Hij onze vriend is en onze zielen zal redden. Wij hebben geen vrees voor hen die het lichaam kunnen doden; zij kunnen onze ziel niet deren. Wij vragen het gepeupel niet om gunsten, noch de wereld, noch de duivel, noch zijn handlangers, de afvalligen en allen die valse verklaringen aanhangen, opstellen en afleggen, zodat zij ons het leven kunnen benemen. Wij hebben nimmer gehuicheld en zullen dit nu ter wille van ons leven ook niet doen.⁴

Nadat hij bevrijd was van zijn overmeesters in Missouri, vertrok Joseph naar Washington D.C. en New Jersey, waar hij in december 1839 schadeloosstelling probeerde te krijgen voor de verliezen van de heiligen die hun vervolgers in Missouri hen hadden toegebracht, alwaar hij ook het evangelie predikte.

In december 1841 zal Joseph zich bezig gehouden hebben met de bouw van de Nauvoo-tempel.

Van alle kerstdagen die de profeet heeft meegemaakt, was er wellicht niet een zo genoeglijk als de laatste –

Want ziet, de Zuidelijke Staten zullen tegen de Noordelijke Staten zijn verdeeld, en de Zuidelijke Staten zullen andere natïën te hulp roepen, zelfs de natie Groot-Brittannië, zoals ze wordt genoemd, en deze zal eveneens andere natïën te hulp roepen om zich tegen [nog] andere natïën te verdedigen; en dan zal er oorlog over alle natïën worden uitgestort.

De Leer en Verbonden 87:3

---

25 december 1843. Hij schreef: 'Vannacht, om ongeveer één uur, werd ik gewekt door een Engelse zuster, Lettice Rushton, weduwe van Richard Rushton sr., (zij was al tien jaar blind) die vergezeld werd door drie van haar zoons met hun echtgenote, en haar twee dochters, met hun echtgenoot, en verschillende van haar burenen. Zij zongen: "Mortals, awake! with angels join" [stervelingen ontwaakt! verenig u met de engelen], wat mijn ziel aangenaam verraste. Mijn hele gezin en de gasten [die bij hem verbleven] stonden op om het gezang te beluisteren. Ik dankte mijn Hemelse Vader voor hun bezoek en zegende hen in de naam van de Heer.' (*History of the Church*, deel 6, blz. 134.)

Vele familieleden en vrienden gebruikten de avondmaaltijd met de profeet en brachten de avond 'op een uitermate opgewekte en plezierige wijze' door met goede muziek en dans. 'En toen werd het feestje verstoord door een ongenode gast. Joseph beschreef de gebeurtenis:

'Tijdens het samenzijn kwam er een man binnen met

lang haar tot op zijn schouders (. . .) die zich zeer ongemaniërd gedroeg. Ik verzocht de commandant van de politie hem buiten de deur te zetten. Er ontstond een handgemeen, waarbij ik de gelegenheid kreeg om hem recht in het gezicht te kijken en ik tot mijn grote verrassing en blijdschap zag dat het mijn veelvuldig beproefde, aardige, maar wreed vervolgde vriend Orrin Porter Rockwell was, die kort daarvoor in Missouri een gevangenisstraf van een jaar had uitgezeten zonder daar ooit toe veroordeeld te zijn.' (*History of the Church*, deel 6, blz. 134-145.)

Joseph zou geen Kerstmis meer meemaken. Terwijl hij het nieuwe jaar verwelkomde, waren zijn vijanden zijn dood aan het voorbereiden. Hij en zijn broer werden op 27 juni 1844 in de gevangenis van Carthage doodgeschoten.

Maar het werk dat hij was begonnen, eindigde niet met zijn dood. Wij zijn de begunstigen van het herstelde evangelie van Jezus Christus, een werk dat aaning met de geboorte van de profeet Joseph Smith, op een decemberdag van het jaar 1805 in de heuvels van Vermont.

Laten wij met de geboorte van de Baby van Bethlehem, de Heiland van de wereld, ook zijn boodschapper, Joseph Smith, gedenken en ons verheugen in zijn leven en offer. □

Larry C. Porter is hoofddocent kerkgeschiedenis en -leer aan de Brigham Young University in Provo.

Voetnoten

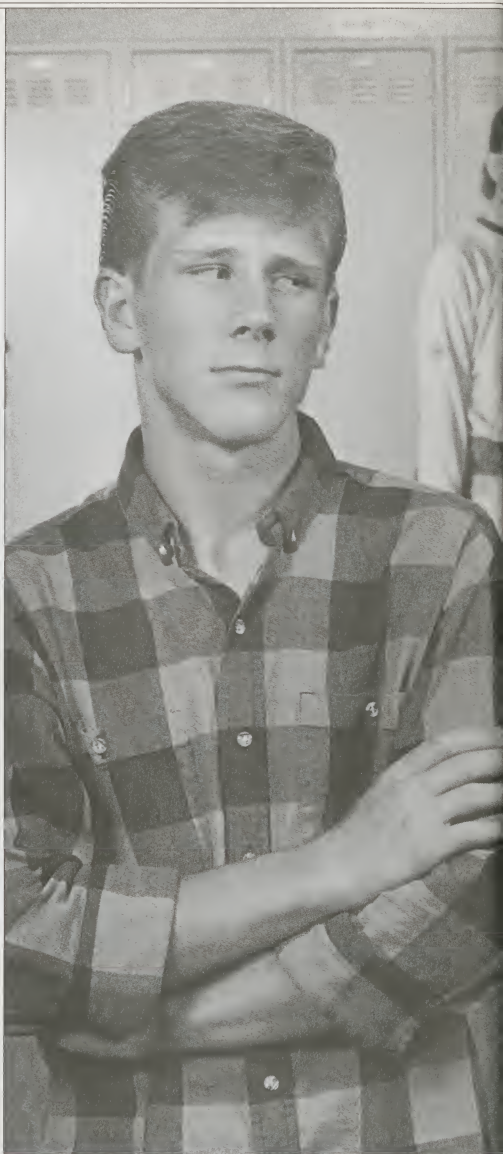
1. Lucy Mack Smith, *History of the Prophet Joseph Smith*, Salt Lake City: *Improvement Era*, 1902, blz. 321-324. Haar werk vermeldt echter een foutieve datum voor Alvin's dood – 19 november 1824. Hij stierf namelijk op 19 november 1823.
2. Lucy Mack Smith, blz. 410-415; zie ook *History of the Church*, deel 1, blz. 20-28.
3. Zie ook Orlen Curtis Peterson, 'A History of the Schools and Educational Programs of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in Ohio and Missouri, 1831-1839', doctoraalscriptie, Brigham Young University, 1972, blz. 34-37.
4. Joseph Fielding Smith, samensteller, *Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 109.

VRAAG EN ANTWOORD

Sommige leden van de kerk waar ik mee spreek, zeggen dat het niet goed is om met niet-leden om te gaan. Maar veel van mijn goede, trouwe vrienden zijn geen lid van de kerk en zij zetten mij niet onder druk om verkeerde dingen te doen. Is het echt zo verkeerd om met hen om te gaan?

Het antwoord op vragen van algemeen evangeliebelang geldt als leidraad en niet als officiële uitspraak aangaande het beleid van de kerk.

Craig Mejer

Die vraag is zo oud als de Bijbel. Zelfs de Heiland kreeg ermee te maken toen de Farizeeërs Hem bekritiseerden omdat Hij met mensen at en omging die volgens hen uit een ander milieu kwamen of minder rechtschappen waren. Maar wat vertelde Christus hun? Op een keer vertelde Hij dat een bepaalde vrouw Hem beter behandelde en meer liefhad dan zij (zie Luc. 7:37-50). Een andere keer vertelde Hij dat er vreugde is als een herder zijn 99 schapen achterlaat om het ene verlorene te gaan zoeken (zie Matt. 18:12-14).

Daarmee wil ik niet zeggen dat vrienden die geen lid van de kerk zijn, verloren schapen zijn. Integendeel, we weten dat leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet de enige rechtschappen mensen op aarde zijn. Er zijn veel rechtschappen mensen buiten onze wijken, ringen, gemeenten en districten – en ook een aantal onrechtschappen mensen in de kerk. Het zou jammer zijn de vriendschap van de goede mensen in deze wereld en hun verschillende meningen te moeten missen, evenals de gelegenheid om hen over het evangelie te vertellen. Als we alleen met de mensen van onze eigen geloofsrichting zouden omgaan, zouden we als intolerant, asociaal en onbarmhartig worden beschouwd, en zou er nooit zendingswerk worden gedaan.

De mensen die zeggen dat je

alleen met leden van de kerk moet omgaan, maken zich misschien zorgen over de invloed die niet-leden op je kunnen hebben. Vele niet-leden hebben immers andere normen dan wij, en soms zijn die normen inderdaad afkeurenswaardig. Je moet een sterke overtuiging hebben van je geloof, van wie je bent en van het feit waarom je leeft zoals je leeft, zodat je niet gemakkelijk beïnvloed zal worden door wat de mensen met andere overtuigingen en levenswijzen je vertellen. President Harold B. Lee heeft gezegd: 'Je kunt een andere ziel niet verheffen, zonder zelf op een hoger niveau dan die ander te staan.' (Algemene conferentie, april 1973.)

Als je vrienden je inderdaad gaan aanmoedigen om de ijzeren rode los te laten, moet je die vrienden misschien loslaten. Niet omdat het geen leden van de kerk zijn, maar omdat ze jou aanmoedigen om dingen te doen waarvan je weet dat ze niet goed zijn.

Of je vrienden nu lid van de kerk zijn of niet, je zult je altijd het gelukkigst voelen bij de mensen die je niet onder druk zetten om ongehoorzaam te zijn aan de geboden, en die jou en je overtuigingen aanvaarden zonder dat jij je daar onprettig bij voelt.

Hier zijn een aantal antwoorden van jongeren in de kerk op deze vraag. Sommigen wonen in gebieden waar de kerk sterk vertegenwoordigd is, anderen komen uit gebieden waar niet zoveel leden van de kerk zijn.

Bij mij op school zitten 475 leerlingen. Ik, en de leden van mijn familie zijn de enige heiligen der laatste dagen. Andere leden van de kerk zie ik alleen op zondag of op activiteiten. Mijn klasgenoten en leerkrachten zijn op de hoogte met mijn godsdienst. Mijn vriendinnen hebben nog nooit geprobeerd mij te beïnvloeden om verkeerde dingen te doen. Ik ben de op één na jongste van dertien kinderen. Ons gezin heeft altijd geprobeerd om een goed voorbeeld te zijn. Ik kan iets positiefs doen voor mijn vriendinnen door het evangelie na te leven.

Joanna Shoaf, 15

Ik heb bij mij in de buurt vrienden die geen lid van de kerk zijn, en zij weten dat ik een heilige der laatste dagen ben. Ik weet dat sommigen van hen dingen doen die verkeerd zijn, maar zij kennen mijn normen en vragen mij niet om dingen te doen die er tegen indruisen. Maar, mijn beste vrienden zijn lid van de kerk en we doen veel samen. Ik vind niet dat het verkeerd is om vrienden te hebben die geen lid van de kerk zijn, want als wij geen vriendschap met ze sluiten, denken ze dat we egocentrisch zijn, en zullen ze niets over de kerk te weten komen. We kunnen zendingen zijn door onze vrienden een goed voorbeeld te geven.

David Flint, 16

Ik vind het niet verkeerd om met niet-leden om te gaan. Je moet er alleen wel voor zorgen dat je het goede blijft doen en een voorbeeld voor hen bent. Je moet je op geen enkele manier laten beïnvloeden om je normen te verlagen. Mijn lievelingstekst is Matteüs 5:16, die gaat over het laten schijnen van je licht, over een voorbeeld zijn. Ik zat eerst op een school waar ik het enige lid van de kerk was. Aan de ene kant was dat erg moeilijk, omdat er altijd de verleiding was te doen wat mijn klasgenoten deden. Maar aan de andere kant was het makkelijk omdat ik wist dat iedereen op me lette om te zien wat een normmoons meisje zou doen. Ik vond het fijn om anders te zijn en op te komen voor mijn overtuiging. Sommige mensen maakten me belachelijk, maar velen respecteerden me. Ik denk dat het helemaal van jezelf afhangt, maar je moet wel wijsheid gebruiken en je normen naleven.

Tracy Clark, 17

Nee, het is niet verkeerd om met mensen om te gaan die geen lid van de kerk zijn. Als je selectief je vrienden en vriendinnen uitkiest, zul je geen problemen hebben. Na verloop van tijd gaan ze jou en je normen leren kennen. Dan weten ze waar je voor staat en zullen ze je niet onder druk zetten om iets anders te doen.

Cindy Hooten, 12

Ik denk niet dat het verkeerd is om met mensen om te gaan die geen lid van de kerk zijn. Bij mij op school zitten ongeveer twaalf heiligen der laatste dagen, en we gaan leuk met elkaar om, maar ik heb ook vrienden en vriendinnen die geen lid van de kerk zijn. Ik denk dat het belangrijkste is dat je een goed voorbeeld voor hen bent. Ze kennen mijn normen en weten wat ik wel en niet doe, en respecteren me daarvoor. Ze vragen me nooit om dingen te doen waarvan ze weten dat ik ze toch niet doe, en daar ben ik dankbaar voor. Ik denk dat als je vrienden die geen lid van de kerk zijn, weten wat je gelooft en je op geen enkele manier onder druk zetten, het geen kwaad kan om met hen om te gaan. Ik weet dat enkele van mijn vrienden en vriendinnen waarschijnlijk dingen doen waar ik niet achter sta, maar dat betekent niet dat het geen goede vrienden zijn. Er is veel moed voor nodig om voor je geloof op te komen.

Sommigen lachen je uit. Als je een goed voorbeeld bent voor je vrienden die geen lid van de kerk zijn, volgen ze je misschien na. We moeten niet vergeten wat voor ons belangrijk is, en het maakt niet uit wat anderen mensen denken.

Lori Lybins, 17

Ik denk dat het er van afhangt hoe je vrienden zijn. Als ze tegen de beginselen en normen van de kerk handelen, kun je beter geen vrienden met hen zijn. Maar alleen het feit dat ze geen lid van de kerk zijn, betekent niet dat je ze moet mijden. Als het goede mensen zijn, kun je met hen bevriend raken, en niet alle goede mensen zijn lid van de kerk.

Leilani Hokum, 17

Kort na de aprilconferentie in 1985 zou het Mormons Tabernakelkoor met een gastorkest en -koor een uitvoering geven. Deze gebeurtenis zou worden opgenomen, dus er was veel apparatuur in de tabernakel.

De afdeling waar ik de leiding over had, was verantwoordelijk voor het stemmen van het grote pijporgel. Schommelingen in de temperatuur in het gebouw hebben namelijk grote invloed op het geluid van dit voortreffelijke instrument. Omdat de uitvoering op een bijzonder warme avond had plaatsgevonden, lieten we de deuren van de tabernakel na afloop open staan om wat frisse avondlucht door het gebouw te laten stromen. Het orgel kon dan afkoelen en worden gestemd voor de uitvoering van de volgende avond.

Zonder dat we het gezien hadden, was er een mus de tabernakel binnengevlogen. Het gebouw werd later gesloten en de vogel werd pas de volgende morgen ontdekt.

Op kantoor kreeg ik een telefoontje van een van mijn medewerkers die al uren bezig was om te proberen de vogel uit de tabernakel te verwijderen. De 'ani-

mal control' was gebeld, en zij kwamen met speciale netten om de vogel te vangen.

Toen ik het gebouw binnenkwam, zag ik mijn medewerkers heen en weer door de tabernakel rennen en met grote netten naar het angstige vogeltje zwaaien. Als ze met hun netten de ene kant op renden, vloog het vogeltje naar de andere kant van het gebouw.

Het vloog van de top van de orgelpijpen naar de achterkant van het gebouw waar het op een bank ging zitten. Het enige dat ze met de netten bereikten, was dat het toch al angstige vogeltje nog meer de stuipen op het lijf werd gejaagd. Het kon niet zien dat alle deuren van het gebouw openstonden om het eruit te laten.

De mensen van de 'animal control' kwamen met schrootbuksen aanzetten. Omdat ze de buksen niet op privé-grond mochten afvuren, wilden ze de buksen aan ons personeel uitlenen zodat zij de mus konden doodschieten.

Ik riep dat idee meteen halt toe. Het plafond van dit 118 jaar oude gebouw was nog origineel - gemaakt van pleisterwerk vermengd

EEN MUS IN DE TABERNAKEL

Ronald D. John

Ron Stucki

met fijn dierenhaar ter versterking en terwille van de prachtige akoestiek – en ik wilde niet dat het beschadigd werd. Er waren nog andere praktische redenen om niet op de vogel te schieten, zoals het risico dat de dure opname-apparatuur of de instrumenten op het podium werden beschadigd. Maar boven alles had ik het gevoel dat het niet gepast zou zijn om dit kleine schepsel te doden. Ik moest aan een toespraak van president Spencer W. Kimball denken over het niet doodschieten van kleine vogels.

De mensen van de 'animal control' kwamen toen met het idee om vergiftigd voedsel voor de vogel neer te zetten. Daar had ik ook geen goed gevoel over. Maar de vogel moest wel zo snel mogelijk uit de tabernakel. Die avond zou de tabernakel vol mensen zitten, waaronder verscheidene algemene autoriteiten en andere hoogwaardigheidsbekleders.

Terwijl de vogel luid piepend heen en weer vloog, kwam de gedachte bij mij op dat als dit vogeltje belangrijk was in de ogen van onze Hemelse Vader, ik Hem misschien moest vragen wat te doen. Ik ging met mijn rug naar de anderen toestaan, boog mijn hoofd, en sprak een eenvoudig gebed uit: 'Hemelse Vader, als deze mus in uw ogen belangrijk

is, laat mij dan alstublieft weten wat ik kan doen om hem veilig te verwijderen.'

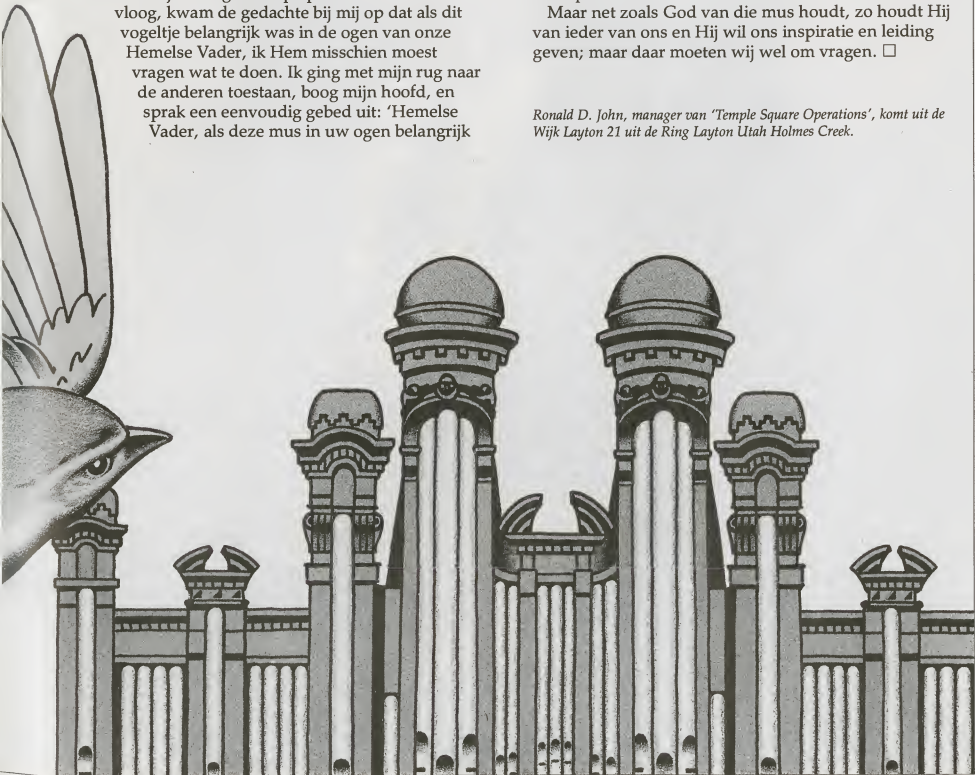
Ik kreeg onmiddellijk een duidelijke ingeving wat te doen. Na het gebed te hebben beëindigd, draaide ik mij weer om en gaf de medewerkers instructies. Ze deden alle lichten in het gebouw uit, verduisterden alle ramen en sloten alle deuren, behalve één.

Op dat moment zat de vogel bovenop de pijpen van het orgel. Plotselement zweefde hij naar beneden en vloog door de openstaande deur de vrijheide tegemoet.

De mus doet mij denken aan de gevaarlijke situaties waar wij onszelf vaak in bevinden. We voelen ons verstrikt door onze daden of door de daden van anderen. Wij zijn gefrustreerd door gezondheidsproblemen, familieproblemen, of financiën. We vliegen van de ene naar de andere kant, fladderen met onze vleugels en maken een hoop lawaai; maar dat lost onze problemen niet op.

Maar net zoals God van die mus houdt, zo houdt Hij van ieder van ons en Hij wil ons inspiratie en leiding geven; maar daar moeten wij wel om vragen. □

Ronald D. John, manager van 'Temple Square Operations', komt uit de Wijk Layton 21 uit de Ring Layton Utah Holmes Creek.

UITDAGING TOT GROOTHEID

Meer dan 330 000 jonge vrouwen uit de hele wereld hebben vorige maand de 120ste verjaardag van de organisatie gevierd. In 1869 riep president Brigham Young zijn dochters bijeen om een organisatie op te richten die toen de naam

Young Ladies Retrenchment Society [vereniging voor een ingetogen leven] kreeg.

Dezelfde bel waarmee hij zijn dochters toen bijeenriep, werd als onderdeel van de viering weer geluid door president Ezra Taft Benson.

President Benson en zuster Ardeth G. Kapp, algemeen presidente van de jonge-vrouwen, spraken de jonge vrouwen bij deze gelegenheid toe. Hun toespraken volgen hierna.

'WIJ HEBBEN JULLIE LIEF'

President Ezra Taft Benson

Lieve jonge zusters, wat vind ik het fijn om jullie vandaag te kunnen begroeten. Vandaag komen er over de hele wereld jonge vrouwen bij elkaar, en jullie hebben een band met hen allemaal. Ik wil jullie zeggen dat ik veel van jullie houd en dat ik jullie geweldig vind.

Met het verleden in het achterhoofd, en met de toekomst voor ogen, roep ik jullie op, lieve jonge zusters. Ik roep jullie op om je voor te bereiden, om geschikt en rein te worden om de taken van het koninkrijk van God op je te nemen. Beloof jezelf om het Boek van Mormon te lezen, en pas wat je leest ook toe, zodat je de listen van de duivel zal kunnen weerstaan en je een machtig werktuig in de handen van de Heer zal worden.

Ik nodig je priesterschapsleiders uit om samen met mij een bel te luiden, wat een teken zal zijn om met hernieuwde toewijding de dingen van de wereld opzij

te zetten. We roepen je op om je in kracht en macht te verenigen en jezelf te beloven om voor waarheid en deugd te staan.

We houden van jullie. We bidden voor jullie. We hebben vertrouwen in jullie. Ik voel sterk dat ik jullie mijn zegen moet geven, lieve zusters. Moge jullie altijd bedenken dat je in de wereld kan leven zonder mee te doen met de zonden in de wereld.

Besluit dat je zo zal leven dat je 'Gods licht helder [zal laten] schijnen, zijn grote naam ter eer' ('Houd je fakkelt hoog'). Moge dat jullie leiden in je streven om voor waarheid en deugd te staan. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

President Ezra Taft Benson, in het midden, en zuster Ardeth G. Kapp, met de acteur James Arrington die president Brigham Young speelt tijdens de oprichting van de Young Ladies Retrenchment Society in 1869.

'STA VOOR WAARHEID'

Presidente Ardeth G. Kapp

Het is geen gewone tijd waarin we leven, en jullie zijn ook geen gewone meisjes. Vandaag slaan we een grote brug, over werelddelen en oceanen, naar vele verschillende culturen en talen.

'Jullie zijn bestemd om in de laatste dagen de koninklijke dochters van de Heer te zijn.'

We verenigen ons als dochters van God, die zich allemaal aan hetzelfde hebben toegewijd: het evangelie van Jezus Christus. Het is nu 120 jaar geleden dat de jonge-vrouwen werd georganiseerd, en op deze 120ste verjaardag laten wij zien dat wij voor waarheid en deugd staan. Op 28 november 1869, in het 'Lion House' in Salt Lake City, pakte de profeet Brigham Young de bel voor het gezinsgebed en luידde die hard en duidelijk om zijn dochters voor een speciale vergadering bij elkaar te roepen. Toen de kerk nog maar net georganiseerd was, zag Brigham Young al duidelijk wat voor een belangrijke rol de jonge vrouwen van de kerk zouden spelen. Hij wist wat voor een grote invloed ze konden hebben en welke problemen ze zouden krijgen, en hij wilde een organisatie vormen die de meisjes zou leren wie ze waren en een wereldwijde band tussen hen zou scheppen, een organisatie waardoor de jonge vrouwen zich zouden onderscheiden van de wereld. Hij vroeg hun om de mensen in de wereld een voorbeeld te geven dat het navolgen waard was, om een levend getuigenis van de waarheid te krijgen, en om zelf kennis over het evangelie op te doen. Hij riep hen op om zich in kracht en macht te verenigen.

Die organisatie heette toen de 'Young Ladies' Department of the Co-operative Retrenchment Association', wat, kort gezegd, vereniging voor een ingetogen leven betekent. De jonge vrouwen stemden voor het voorstel van de profeet om deze organisatie te vormen. Ze schreven ieder een belofte op om 'elkaar in het goede te steunen en te sterken, (. . .) om ons niet te verlagen door de trots, de dwaasheid en de modes van de wereld over te nemen, maar om anderen het voorbeeld te geven, in plaats van te doen wat zij doen'.

Dat was 120 jaar geleden. We zijn tegenwoordig enorm gezegend met een profeet en leider die ziet hoe

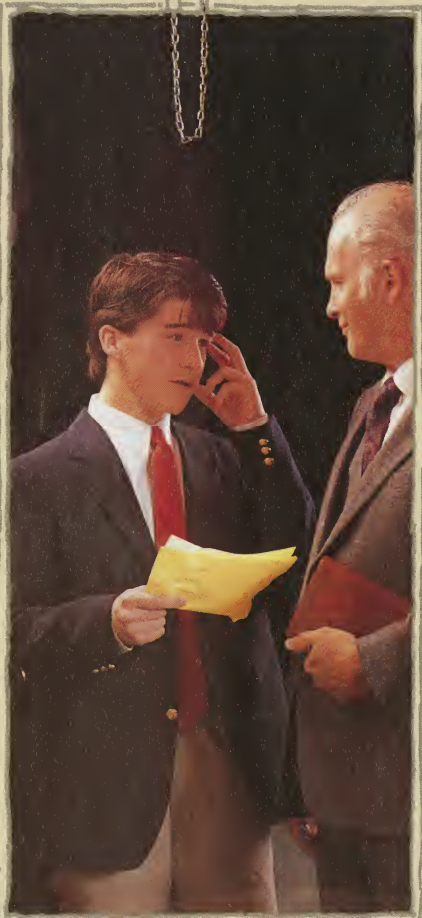
belangrijk de jonge vrouwen zijn. Luister naar deze woorden van president Ezra Taft Benson: 'Jullie zijn geen gewone jonge vrouwen. Jullie zijn uitverkoren geesten, velen van jullie zijn bijna 6000 jaar achtergehouden om in deze tijd geboren te worden, een tijd waarin de verleidingen, taken en kansen groter zijn dan ooit.'

Hij heeft alle jonge vrouwen aangemoedigd om hun goddelijke mogelijkheden waar te maken. Hij heeft gezegd: 'Bedenk wie jullie zijn en denk aan jullie goddelijk erfdeel, want jullie zijn letterlijk de koninklijke dochters van onze Vader in de hemel.' Ook de volgende woorden van hem zijn profetisch: 'Jullie zijn in deze tijd geboren voor een heilig en heerlijk doel. Jullie zijn niet per ongeluk achtergehouden en naar de aarde te komen in deze laatste bedeling van de volheid der tijden. Jullie geboorte in deze tijd is in het voorsterfelijk bestaan vastgesteld.'

'Jullie zijn bestemd om in de laatste dagen de koninklijke dochters van de Heer te zijn.' ('Aan de jonge vrouwen van de kerk', *De Ster*, januari 1987, blz. 82, 78.)

Vanmorgen zijn we bij elkaar gekomen met jonge vrouwen, ouders, en leiders in gemeenten, districten, wijken en ringen. We zullen horen hoe dezelfde bel die president Brigham Young geluid heeft, weer hard en duidelijk geluid wordt om de jonge vrouwen over de hele wereld op te roepen om te luisteren naar de woorden van onze hedendaagse profeet, Ezra Taft Benson.

Namens het algemeen presidium van de jonge-vrouwen vraag ik ieder van jullie om gehoor te geven aan de oproep van onze grote profeet en leider. We vragen jullie om de zending die hij voor de jonge vrouwen ziet, te steunen en te volbrengen. □

Ik had een vreemd gevoel in mijn maag.
Ik was bang om in het bijzijn van een hogepriester
de les te geven.

MIJN EERSTE DEUR

Robert F. Jex

Ik had knikkende knieën en een vreemd gevoel in mijn maag toen we naar de deur liepen. Ik wist bijna zeker dat ik zou flauwvallen als mijn collega zou zeggen dat dit 'mijn' deur was.

Nee, ik was niet pas op zending. Ik was een vijftienjarige huisonderwijzer die de trap opliep naar het appartement van zuster Rice, een weduwe uit onze wijk. Don Gabbott, mijn collega, een hogepriester, zou me die avond een grote les leren over het zorgen voor hen die te ziek of te oud zijn om aan de kerkactiviteiten deel te nemen.

Broeder Gabbott had me een onderwerp gegeven om aan onze vijf gezinnen te onderwijzen. Ik had wat aantekeningen gemaakt, maar ik was bang en onervaren. Ik wist ook niet hoe ik me als jonge priester-schapsdrager in het bijzijn van een hogepriester moest gedragen.

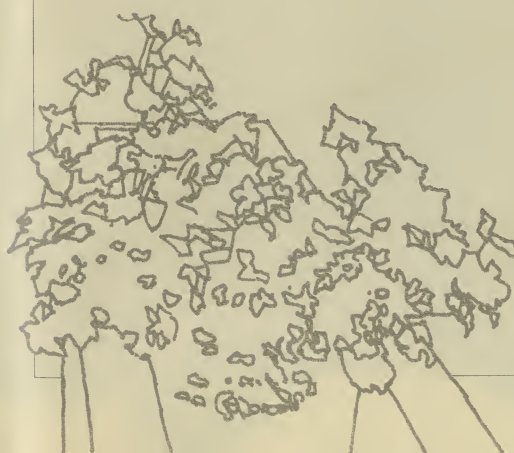
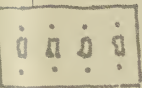
We klopten op de deur, maar er kwam geen reactie. Ik wou net zeggen dat er wel niemand thuis zou zijn, toen de deur langzaam openging. Achter de deur stond een mager, oud vrouwtje, dat onzeker was over hetgeen ze aan de deur kon verwachten. Ze glimlachte toen ze broeder Gabbott herkende. We mochten binnenkomen en gaan zitten.

Na een korte introductie keek broeder Gabbott mij aan alsof hij wilde zeggen: 'Nou, Robert, het is tijd om je les te geven.' Toen ik begon te spreken, werd het gevoel in mijn maag alleen maar erger. Ik kan mij niet meer herinneren wat ik heb gezegd, maar toen ik van mijn aantekeningen opkeek, zag ik dat de tranen deze lieve zuster over de wangen liepen. Ze uitte haar dankbaarheid voor de aanwezigheid van twee priesterschapsdragers in haar huis.

Ik was sprakeloos. Wat had ik gedaan? Wat had ik gezegd dat zo diepzinnig was? Wat kon ik verder doen? Gelukkig hielp broeder Gabbott mij door zijn getuigenis te geven en te vragen of wij iets voor haar konden doen. En dat konden we.

Zuster Rice zei dat ze zich de laatste tijd niet zo goed voelde en vroeg of we haar in ons gebed wilden bedenken. Ze keek toen naar mij en vroeg of ik het gebed wilde uitspreken. Tegen die tijd was ik zo overweldigd door deze ervaring dat haar verzoek mij deed verstijven. Ik was verbaasd dat ze mij vroeg om het gebed uit te spreken terwijl er een ouder en een meer ervaren iemand aanwezig was. Ik stemde automatisch toe en sprak een gebed uit over dit huisonderwijsbezoek en smeekte een speciale zegen af voor gezondheid en kracht voor deze getrouwe zuster die ik nauwelijks kende, maar die ik al snel begon lief te hebben en te waarderen.

Deze huisonderwijsintroductie in het huis van zuster Rice vond 25 jaar geleden plaats en ze is nu al vele jaren dood. Maar ik kan niet langs dat huis rijden zonder te denken aan die ervaring met broeder Gabbott en een getrouwe zuster die wist dat het gepast was om een beroep te doen op een gehoorzame hogepriester en een onzekere en angstige leraar in het Aäronisch priesterschap. □

IK HEB EEN PROFEET ONTMOET

Carla Sansom

Zou je Mozes als profeet aanvaarden als hij in deze tijd leefde? vroeg ik.

'Ja, natuurlijk,' antwoordde mijn vriendin, 'zonder enige twijfel.'

'En als hij moderne kleding droeg, en in een auto reed? En als hij echtgenoot en vader was en trouw burger van het land waarin hij woonde?'

'Mozes zal niet zoals de andere mensen van zijn tijd zijn geweest,' antwoordde mijn vriendin. 'Hij was Mozes, de profeet - de man die met God sprak!'

Het kwam niet bij mijn vriendin op dat Mozes net als de andere mensen van zijn tijd was. Voor mijn vriendin was het ondenkbaar dat een man die in deze tijd leeft, de spreekbuis van God kan zijn - en in zijn naam kan spreken en handelen.

'Ik heb weleens een profeet ontmoet,' vertelde ik mijn vriendin. 'Hij was een alom gewaardeerde zakenman, een geweldige echtgenoot en vader en een toegewijd burger. Toen ik hem ontmoette was ik nog een kind, maar ik wist dat hij werkelijk een profeet van God was.'

Dat was in 1937 in Hamburg. President Heber J. Grant maakte een rondreis om alle zendingsgebieden in

Europa te bezoeken. De gemeente van de kerk waartoe mijn familie behoorde, kwam samen in een gehuurde hal van een zeepfabriek, helemaal achterin een steegje van het dichtbevolkte industriegebied. Alle leden van de noordelijke en westelijke districten van Duitsland waren bijeengekomen om de profeet te zien en te horen.

Een getalenteerde dichter uit onze gemeente had een lang gedicht voor deze gelegenheid geschreven, en ik was uitgekozen om president Grant te begroeten en het gedicht voor te dragen. De avond voordat de profeet zou komen, kwam mijn moeder de slaapkamer binnen om welterusten te zeggen. 'Morgen zul je een profeet van God de hand schudden,' zei ze. 'Dat is een geweldig voorrecht! Ik ben er van overtuigd dat je door je grote geloof bent uitgekozen.'

Ik was blij dat het donker was in mijn kamer, zodat mijn moeder mijn wanhoop niet opmerkte. Zodra ze weer weg was, ging ik in gebed en smeekte mijn Hemelse Vader om mijn zonden te vergeven en mij te helpen de profeet op waardige wijze te ontmoeten. Mijn moeder zat de halve nacht achter de naaimachine om een prachtige jurk voor me te maken. Normaal gesproken zou ik daar ontzettend blij mee zijn, maar nu niet. Ik had het gevoel dat de profeet in mijn hart zou kunnen kijken, dat hij mijn zonden zou zien en zou weten hoe ijdel ik was.

De volgende dag op school leek wel een nachtmerrie. Iedere keer dat ik op de grote klok aan de muur keek, raakte ik in paniek omdat ik nog zo weinig tijd had om mij van al mijn zonden te be-

keren! Ik was die dag erg stil, en mijn vriendinnen dachten dat ik ziek was. Ik liet hen liever in die waan dan dat ik mijn geheim vertelde.

Uiteindelijk was het dan zover. Nadat president Grant was welkom geheten, moest ik hem een groot boeket rozen aanbieden en dan, met behulp van een tolk, het gedicht voordragen.

Ik had het gevoel dat de grond onder mijn voeten bewoog toen ik naar president Grant toeliep. Bij iedere ademtocht had ik gebeden. Nu kon ik niets anders doen dan gewoon door te lopen.

Toen president Grant me zag, stond hij op. Hij leek wel zo groot als een berg. Zijn vriendelijke ogen keken diep in de mijne terwijl hij zijn armen uitstreekte en mij naar hem toetrok. Mijn hele lichaam verstijfde en het boeket viel op de grond. President Grant bukte om de rozen voor mij op te rapen. Toen hield hij mij stevig vast, streelde over mijn hoofd en wachtte geduldig tot ik klaar was om te beginnen.

Plotseling verdween al mijn angst, en voelde ik me onbeschrijfelijk gelukkig. Ik had me m'n Hemelse Vader altijd als liefdevol, aardig en gevoelig voorgesteld, en het sprak vanzelf dat zijn profeet al deze eigenschappen, die mij zo aanspraken, bezat. Vanaf die tijd wist ik dat ik altijd in staat zou zijn om een ware profeet te herkennen – door de liefde en zorg die hij voor de kinderen van onze Hemelse Vader betuigt. □

Carla Sansom, free-lance schrijfster, komt uit de Wijk Westlake Village, uit de Ring Newbury Park California.

*En Potifars
vrouw greep
hem bij zijn kleed
en zeide: Kom bij
mij liggen. Maar
hij liet zijn kleed
in haar hand
achter, vluchtte
en liep naar
buiten.
(Zie Genesis
39:11-12.)*

Elizabeth Cottrell

EEN BELANGRIJKE TEKST

Het was een mooie dag in september en de zon scheen. Het schooljaar was nog maar net begonnen, maar ik keek nu al uit naar het einde van de middelbare school en het seminarie.

'Bij deze tekst moeten jullie een sterretje zetten,' zei broeder Eliason, mijn seminarieleerkracht. Het was Genesis 39:9, en bijna automatisch onderstreepte ik de tekst: '... hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?' We gingen verder met vers 12 en onderstreepten: '... vluchtte en liep naar buiten.' Toen zette ik het sterretje erbij, de code van broeder Eliason voor 'een belangrijke tekst'.

Hij vertelde ons over Jozef en wat een kracht het hem had gekost om van de vrouw van Potifar weg te vluchten. Jozef wist dat hij zich in een situatie bevond waar hij van tevoren al een beslissing over had moeten nemen. Toen zei broeder Eliason: 'Als er ooit een tekst is die je moet onthouden, dan is het deze.'

De tijd ging snel voorbij, de dag, de week, de maand, en toen het jaar. Ik was van plan om naar de universiteit te gaan, maar mijn plannen werden in de war gestuurd toen mijn moeder kanker bleek te hebben. Zij, mijn stiefvader en ik verhuisden naar een klein appartement vlakbij het ziekenhuis waar ze behandeld werd.

Mijn stiefvader en ik brachten mijn moeder om de beurt naar het ziekenhuis. De behandelingen maakten haar erg ziek, en al snel verloor ze al haar haar. Ze was altijd sterk geweest. Ze had de dood van haar eerste echtgenoot overleefd evenals het samenvoegen van twee gezinnen toen ze met mijn stiefvader trouwde. Daarom was het voor mij erg deprimerend om haar zo zwak te zien.

Ik schreef me in op de volksuniversiteit om het huis te ontvluchten. Daar ontmoette ik Ron. Hij was de vriend die ik nodig had, en al gauw trokken we veel met elkaar op. Hij was ouder, maar was nog nooit

getrouwd geweest. Hij had een mooie auto, een huis en een boot, maar hij was geen lid van de kerk.

Als ik bij hem was, kon ik de problemen thuis makkelijk vergeten omdat we zoveel leuke dingen samen deden. Hij ging zelfs geregeld met me mee naar de kerk.

Maar al snel wilde hij dat we samen naar bed gingen, want daartoe ontwikkelden zijn relaties zich meestal. Ik vertelde hem herhaaldelijk over mijn godsdienstige overtuiging aangaande dit onderwerp, maar hij gaf niet op.

Ik had een vriend nodig, dus bleef ik met hem omgaan. En hoewel ik onderdehand wist dat het een gevaarlijke vriendschap was, werd mijn weerstand steeds minder. Ik was zwak en kwetsbaar, en het werd steeds gemakkelijker om de Geest te negeren.

Op een avond, toen ik heel zwak was, begon ik te rationaliseren. Ik wist dat Ron van me hield en dat hij goed voor me zou kunnen zorgen. Ik voelde me in zijn armen heel veilig. Plotseling hoorde ik een stem in mijn hoofd, die zei: '... vluchtte en liep naar buiten.' Ik was verbaasd dat ik die tekst na al die tijd nog kende. Toen sprak de stem wat harder: '... vluchtte en liep naar buiten.' Zonder verder na te denken, vluchtte ik letterlijk weg.

Toen ik weer helder kon nadenken, zag ik dat ik bijna een fout had begaan die mijn leven voor altijd zou hebben veranderd. Ik kon zien hoe Satan mijn emoties had gebruikt om mijn verstand te benevelen en ik zag in hoe één tekst mijn leven had gered.

Ik vraag me vaak af of broeder Eliason ooit heeft besef wat een invloed zijn les op die gewone herfstdag heeft gehad. Ik ben hem, mijn Hemelse Vader en mijn aardse vader dankbaar dat zij meer van mij houden dan Ron ooit heeft gedaan. En ik ben dankbaar voor de Schriften – maar in het bijzonder voor de tekst die ik zo goed had onthouden. □

Wijze mannen uit het Oosten
volgden de ster, en vroegen:
'Waar is de Koning der Joden, die
geboren is?' En de ster ging hun voor,
totdat zij kwam en stond boven de
plaats, waar het kind was, en zij ver-
heugden zich met zeer grote vreugde.
En zij gingen het huis binnen en zagen
het kind met Maria, zijn moeder, en zij
vielen neder en bewezen hem hulde,
en zij boden hem geschenken.

(Zie Matteüs 2:1-12.)